

Mošč

SKUPNOST

glasilo SZDL Ljubljana moste-polje

Ob robu razprave o samoupravni ureditvi našega mesta

Upoštevati skupne in posebne interese

NEKATERA DRUŽBENOPOLITIČNA IN EKONOMSKA IZHODIŠČA ZA NADALJNJE IZGRAJEVANJE SISTEMA KOMUNALNE SAMOUPRAVE V LJUBLJANI

V Ljubljani je bila — kakor v vseh večjih mestih v Jugoslaviji politično teritorialna ureditev mesta pogosto spremenjena. Spremembe niso bile same sebi namen, temveč so bile vsakokratni odraz družbeno ekonomskih in političnih odnosov v razvoju jugoslovanske in slovenske socialistične družbe.

Od četrtnih in drugih ljudskih odborov v Ljubljani je bilo mesto Ljubljana leta 1968 razdeljeno na rajonske in krajevne ljudske odbore. V tem obdobju, ki ga označujemo z »revolucionarnim etatizmom«, so bile to bolj ali manj administrativno upravne tvorbe. Splošni zakon o ljudskih odborih iz leta 1952 pa je pomenil že odločilen korak v procesu razvijanja družbenopolitičnih samoupravnih skupnosti in preobrazbo ljudskih odborov kot izrazitih organov lokalne državne oblasti v organe samouprave v občinah. Z uveljavitvijo splošnega zakona o ureditvi občin in okrajev je bilo v avgustu leta 1955 mesto Ljubljana razdeljeno na 9 občin, (Center, Črnuče, Bežigrad, Moste, Rudnik, Polje, Sentvid, Šiška in Vič). Območje mesta se je s to reorganizacijo razširilo na bližnje okolice in naselja, ki so neposredno težila k mestu.

V letih 1961 in 1963 so se nekatere občine združile tako, da imamo danes v Ljubljani 5 občin (Center, Bežigrad, Moste-Polje, Šiška, Vič-Rudnik).

V procesu decentralizacije in deetatizacije kot osnove demokratičnega in samoupravne sistema je nastajala tudi potreba po novih oblikah sodelovanja in organizacije komunalne ureditve v Ljubljani.

KLUB ODBORNIKOV O GOSPODARSTVU

Na pobudo kluba odbornikov je član izvršnega sveta Slovenije Rino Simoneti imel z moščanskimi odborniki pogovor o aktualnih problemih v jugoslovanskem in posebej slovenskem gospodarskem prostoru. V dvehurnem pogovoru, ki so se ga udeležili tudi vidni gospodarstveniki in družbenopolitični delavci iz občine, so obravnavali pereče probleme našega gospodarstva.

Uvodoma se je Rino Simoneti dotaknil predvsem nekaterih ukrepov za sanacijo gospodarstva, ki jih je sprejel zvezni izvršni svet. Mednje so dajali tudi nove metode varčevanja na vseh ravneh in toriških družbenega in gospodarskega življenja, povečana finančna disciplina ipd. Govoril je še o zaposlovanju in »honorarnem« delu, davčni politiki, o nepokritih investicijah, nestabilnosti dinarja in še o drugih žgočih problemih.

Udeleženci pogovora so živo in prizadeto posegali v razpravo in so predstavniku izvršnega sveta zastavljali številna vprašanja. Eno od teh se je nanašalo na to, kakšno stališče zavzemata IS in republiška skupščina do poroštev občinskih skupščin, ki jih le-te dajejo podjetjem, v katerih je uvedena prisilna uprava. Gre namreč za konkreten moščanski primer z Yulonom.

Javne razprave o gospodarjenju z gozdovi

Občinska skupščina in konferenca SZDL Ljubljana Moste-Polje sta pred nedavnim organizirali javne razprave o sedanji in bodoči ureditvi gospodarjenja z gozdovi v SRS. Te razprave so bile v Dolškem, Besnici in v Ljubljani. Predvsem prvo imenovane so bile dobro obiskane s strani zasebnih posestnikov gozdov. Na teh posvetih so sodelovali tudi republiška poslanca Stane Pungerec in inž. Janez Miklavc, predstavniki GG in podjetja Rast.

V razpravah, ki so bile zelo konstruktivne, so podprli

Triletni program modernizacije cest

Glavna finančna vir za rekonstrukcije, modernizacije in novogradnje cest v občini sta prispevek za uporabo mestnega zemljišča in cestni sklad. Stroški vzdrževanja mestnih ulic in cest IV. reda pa se krijejo iz proračunskih sredstev občine. S prispevkom za uporabo mestnega zemljišča, ki ga plačujejo občani od stanovanjskih površin, se letno zbere okrog 1.600.000 dinarjev. V cestnem skladu, kamor se steka 50% cestnih pristojbin za motorna vozila, pa je na razpolago okrog 1.000.000 dinarjev. Tako je letno na razpolago za rekonstrukcijo in modernizacijo cest v občini približno 2.600.000 dinarjev. Ta sredstva zadostujejo za okrog 38.000 m² asfalta ali 7.600 tekočih metrov urejenega cestišča. Zaradi velikih potreb in dotrajanosti cest ta vsota ne zadošča in nam to narekuje, da je trošimo res smotno in načrtno.

Z letnim družbenim programom občine se sredstva prispevka za uporabo mestnega zemljišča in cestnega sklada porazdelijo na posamezne objekte, ki naj bi jih zgradili v tekočem letu. Prav to velikokrat povzroča težave, ker je sredstev premalo, zahtev in potreb pa veliko. Vse prerado se zgodi, da so sredstva razdrobljena na več objektov in jih zato ni mogoče dograditi v enem letu. Tako se dokončna modernizacija oziroma rekonstrukcija zavleče za več let ter šele tako doseže želeni učinek. Pravočasno izvajanje del zavleče tudi izdelava potrebne tehnične dokumentacije. Večkrat namreč traja izdelava popolne in kvalitetne dokumentacije tudi celo leto. Zato z deli ne začnemo pravočasno in se dokončanje del zavleče v pozno jesen ali celo v zimo. Da bi se temu izognili je bilo že nekaj let čutiti potrebo po večlet-

nem programu, ki bi naj zagotovil objektivni vrstni red za objekte v nekem določenem obdobju.

V ta namen je bil občinski skupščini že v mesecu juniju letos predložen v obravnavo osnutek triletnega programa trošenja prispevka za uporabo mestnega zemljišča, v septembru pa osnutek programa trošenja cestnega sklada. Skupščina je oba predloga sprejela in sta bila poslana v obravnavo krajevnim skupnostim. Krajevne skupnosti so imele do konca oktobra čas oba predloga programa obravnavati in poslati skupščini svoja mnenja in predloge. Na podlagi tega bo sestavljen dokončni predlog programa, ki bi ga skupščina sprejela obenem s proračunsko razpravo.

Triletni program bo določil potrošnje sredstev in vrstni red cest in ulic, ki so potrebne modernizacije oziroma rekonstrukcije. Osnovno načelo pri sestavi programa je bilo, da naj se sredstva prispevka za uporabo mestnega zemljišča trošijo predvsem za modernizacijo mestnih ulic, oziroma vračajo krajevnim skupnostim zunaj ožjega mestnega območja za ureditev krajevnih poti. Cestni sklad pa naj se predvsem troši za rekonstrukcijo cest IV. reda in za gradnjo objektov, ki bodo izboljšali prometni režim v občini. Tako naj bi bila po predlogu v teh letih rekonstruirana cesta IV. reda od Gmajne do Dobrunj, začeli pa bi tudi urejati cesto Zalog-Jevnica. Del sredstev je namenjen za popravila mostov in za pripravljala dela pri gradnji mostu čez Ljubljaničo na Kajuhovi cesti.

Ko bo na podlagi pripomb krajevnih skupnosti sestavljen dokončni predlog programa, ga bomo v celoti objavili v našem glasilu.

Moščanski počitničarji v svojem domu

V soboto 11. oktobra je bila na Visokem pri Poljanah skromna slovesnost — odprli so preurejeni dom Počitniške zveze Ljubljana Moste-Polje. Dom, ki je si-

sredstvi so temeljito popravili streho, sezidali dimnik, zunaj in znotraj prepletkali stene, okna in vrata, uredili in opremili sanitarije in kuhinjo, zgradili no-

Dom Počitniške zveze Ljubljana Moste-Polje na Visokem v Poljanski dolini

cer last občinske skupščine Škofja Loka, so v zadnjem času upravljala razna društva in organizacije iz Most. Ker pa je bil potreben temeljitega popravila so moščanski počitničarji, med katerimi velja posebej omeniti družine iz Gradisa, Saturnusa in Totre, zasulkali rokave in se lotili prostovoljnega dela. V poletnih mesecih so tako prispevali 2147 prostovoljnih delovnih ur.

Poleg redne občinske dotacije v višini 6.000 din so sredstva prispevali še: občinska konferenca SZDL Ljubljana Moste-Polje, Krajevna skupnost Moste, Javna skladišča, uredništvo revije Antena in podjetje Gradis (s prevozi). S temi

vo drvarnico, zamenjali električno inštalacijo in položili vodovodne cevi.

Dom stoji tik ob cesti na Bukov vrh, od domačije pisatelja Ivana Tavčarja pa je oddaljen samo 0,5 km.

Slikovita Poljanska dolina, skozi katero je speljana lepa asfaltna cesta, je zelo prikladna za krajše nedeljske izlete z avtomobilom. Tudi avtobusne zveze s Poljanami so zelo ugodne in je avtobusna postaja od doma oddaljena borih 800 m.

Z novim letom bo dom, ki ima na voljo 40 ležišč, ob sobotah in nedeljah redno oskrbovan. Nočitev bo za člane Počitniške zveze veljala 6 dinarjev, za druge goste pa nekaj več.

Vesti iz občinske skupščine

Peta seja obeh zborov občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje je bila predvsem posvečena problematiki telesne kulture v občini. Po večurni temeljiti razpravi so odborniki sprejeli tudi sklope in priporočila, ki naj služijo kot izhodišče za nadaljnje delo telesnovzgojnih organizacij v občini. Več o tem lahko preberete na športni strani.

Na seji je bila podana tudi informacija o obrambni vzgoji in zakloniščih v Ljubljani. O tej tematiki je svet za splošne zadeve pri občinski skupščini izdelal tudi ustrezne predloge, ki jih bo skupščina posredovala upravi za narodno obrambo.

Skupščina je sprejela sklep o razpisu nadomestnih volitev v tretji volilni enoti v Mostah. V tej volilni enoti je bila za odbornika izvoljena Manica Lobnik, ki pa je zaprosila za razrešitev dolžnosti, ker se je zaposlila v zahodnem Berlinu. Nadomestne volitve v volilni enoti 3. Moste bodo 7. decembra leta 1969.

Sprejet je bil tudi odlok o določitvi obrestne mere, po kateri plačujejo delovne in samostojne organizacije združenega dela obresti od sredstev poslovnega sklada, s katerimi opravljajo komunalno, gostinstvo, storitveno in obrtno dejavnost ali dejavnost turističnega posredovanja.

Ker se je seja precej zavlekla, je bil sprejet sklep, da točko dnevnega reda o problematiki samoupravljanja na področju stanovanjskega gospodarstva prelože na naslednjo sejo občinske skupščine.

Anatomija nekega spora

Rešitev je v spravi in sožitju

PRAVDARSTVO NI NIKOMUR V PRID — VEDNO JE TREBA IZHAJATI IZ REALNIH OCEN — TOPLARNA JE PRIPRAVLJENA UBLAŽITI SEDANJE TEŽAVE SVOJIH NAJBЛИŽ-
JIH SOSEDOV — ALI STANOVANJE ALI INDUSTRIJSKA CONA?

Morda je zadnje vprašanje nekoliko poenostavljeno, je pa sila pomembno in naj zato služi kot izhodišče za tale sestavek. Gre namreč za načelen problem, ki ni samo moščanski niti ne samo ljubljanski: stanovanja ne sodijo v industrijsko cono — ali pa narobe: tovarne ne spada-
dajo v stanovanjsko sosesko.

Ponekod se urbanisti in projektantni tega načela držijo, največkrat pa ne. Tipičen primer za to je najbrž Ljubljanska toplarna, ki so jo pred leti začeli graditi tik ob dveh stanovanjskih blokih, v katerih pa stanujejo — kot nalašč — ravno železničarji. Le-ti ponoči delajo, podnevi pa... spijo!

no povzročajo največ glavobola.

Za ublažitev hrupa je toplarna že doslej v stene kotlarne vgradila tako imenovane dušilce zvoka in jo je ta investicija veljala 80 milijonov S-dinarjev. Imajo pa že naročene projekte za še boljše izolacijo, ki bo dušila neznošni hrup ob izpihanju.

jata skoz njihov dimnik v ozračje tako imenovani SO₂ (žveplov dioksid) in aerosol. Oba sta namreč za dihalne organe nevarna. Zanimive so glede tega analize meritev o okuženosti ozračja, ki nam jih je v toplarni posredoval dipl. kemik Janez Sever. Večkrat ne meritve na različnih mestih so na pobudo toplarne opravili strokovnjaki zavoda za zdravstveno varstvo Ljubljana.

V Ljubljani imamo nad 300 stanovanjskih blokov in stolpnic, ki imajo svojo centralno ogrevanje in niso priključeni na toplarno. Vse te zgradbe pa nimajo zaščitnih filtrov niti strokovno usposobljenih kurjačev ter kurijo premog ali mazut, v katerem je dokaj velik odstotek žveplenovega dioksida, in sicer kar 3—4%. Njihovi dimniki niso višji od samih zgradb, tako da se ta škodljivi plin v obliki rahle meglice razprostira zelo nizko in ga vdihavamo mi vsi. Velike količine zdravju škodljivih aerosolov pa dan za dnevno izpuščajo v ozračje tudi »nafašči«, ki jih je v Ljubljani vse več.

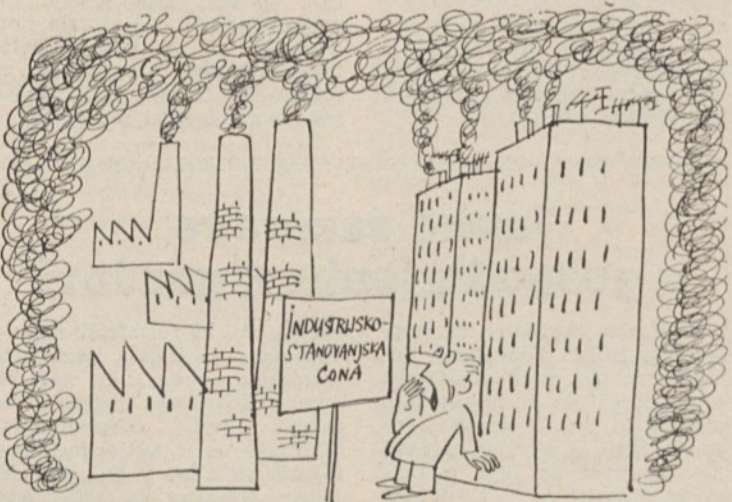
Toplarna pa pokuri 70% velenjskega zdroba, ki vsebuje en sam odstotek žveplovega dioksida. Preostali premog, ki vsebuje 1,2% žvepla, jim dobavlja rudnika Zagorje in Kočevje. Toplarna ima stometrski dimnik, kjer že tako majhno količino žvepla veter sproti razredči in ga razprši visoko v ozračje.

Meritve ozračja nad Ljubljano so pokazale, da je bilo takrat, ko piha veter od zahoda proti vzhodu in torej žene veter toplarniški dim stran od mesta, ozračje nad mestom prav tako okuženo. Ne smemo pa prezreti tudi tega, da je toplarna samo v čistilne naprave za čiščenje dimnih plinov investirala 1,5 milijarde S-dinarjev. Dva elektrofiltra s sigurnostjo vezeta na elektrode 98 odstotkov vseh mehanskih delcev, ki bi sicer odšli v ozračje.

Po vsem tem naj sklenemo z mislijo in željo, da bi toplarna tudi poslej z razumevanjem pomagala svojim soses-

Glede motenj TV programa kaže, da bodo uspeli za oba stanovanjska bloka zgraditi enotno televizijsko anteno v obliki stolpa. Treba bo tudi čimprej v obeh blokih urediti sušilnice za perilo. Glede deponije premoga pa ni posebnih problemov, ker ga dobavitelj pripelje že vlažnega. Mimo tega premog v sušnih obdobjih močijo.

Okoli deponije so zasadili topole, ki bodo onemogočili, da bi veter razna-

šal prah po okolju. Tudi pepel, ki ga podjetje Snaga sproti odvažajo, sedaj močijo. Kmalu pa bodo nabavili še zaprta vozila — podobna avtocisternam —, s katerimi bodo odvažali suh pepel.

Poglavje zase je očitek, ki leti na toplarno, češ da uha-

dom tako moralno kot materialno. Seveda pa mora tudi druga stran pokazati dobro voljo in željo za sporazumevanje. Le tako bosta obe strani s skupnimi močmi čimprej lahko premostili sedanje težave.

F. F.

Odborniki v imenu volivcev

BRALCEM POSREDUJEMO NEKAJ ODGOVOROV NA VPRAŠANJA, KI SO JIH ODBORNICI POSTAVILI NA SEJI OBČINSKE SKUPŠČINE.

Vprašanje — Hubert Požarnik: »Ne gre sicer za neposredno odborniško vprašanje, ampak si štejem v dolžnost, da kot predsednik sveta za prosveto in kulturo povem, da je za investicijsko vzdrževanje osnovnih šol v letu 1969 po oceni nujno potrebno 298.000 dinarjev. Ker pa je na razpolago v proračunu samo 200.000 dinarjev, je svet sklenil, da je treba o tem informirati skupščino.

Šolam smo lahko odobrili le 2/3 njihovih zahtev.«

Oddelek za finance pri občinski skupščini daje naslednji odgovor:

»O vprašanju dodatnih sredstev za investicijsko vzdrževanje osnovnih šol v letu 1969 bo razpravljal svet za družbeni načrt in finance na svoji 2. seji.

Upravni organ bo svetu predlagal, da naj se manjkajoča sredstva v znesku 98.000 dinarjev nadomestijo iz nerazporejenih proračunskih dohodkov.«

Vprašanje — Franc Lozinšek: »Volivci 8. volilne enote vprašujejo, kako je z vzdrževanjem Baudkove ulice v Zeleni jami. V letošnjem programu ni namreč zaslediti, da je kaj predvideno zanj, je pa ta ulica res v obupnem stanju. Če se ne bomo kmalu lotili vzdrževanja, bo treba celo ulico verjetno na novo asfaltirati in bi tako verjetno nastali še večji stroški.«

Odgovarja oddelek za gradbene in komunalne zadeve pri občinski skupščini:

»Asfaltna prevleka v Baudkovi ulici je res v zelo slabem stanju. Edina možna rešitev je položiti po vsej dolžini in širini ceste nov asfaltni sloj. Ker pa za ureditve tega letos ni razpoložljivih sredstev, bo popravilo vneseno v program za leto 1970.«

Vprašanje — Miro Klančar, odbornik mestne skupščine:

»V Grobljah sem na koncu seminarja vprašal, kako je s cestami v Zeleni jami (Perčeva in Zvezna ulica) oziroma kakšen je prioriteten red za ureditev teh cest.

Obljubljeno mi je bilo, da bom dobil pisмено obvestilo, vendar ga do danes še nisem in zato danes ponovno vprašujem o tem.«

Oddelek za gradbene in komunalne zadeve nam je posredoval naslednji odgovor:

»Po sprejetem programu družbenega razvoja in proračuna občine v letu 1969 predvideno asfaltiranje Ceste ob Zeleni jami in Zvezne ulice (del). Predvidevamo, da bodo dela končana v oktobru letos. Vrstni red za dela v naslednjem letu še ni določen. Izdejan je osnutek predloga triletnega programa uporabe sredstev prispevka za uporabo mestnega zemljišča, v katerem je predvidena rekonstrukcija Perčeve ulice. Definitivni program bo izdelan na koncu leta 1969. Osnutek programa je bil dan v razpravo krajevnim skupnostim, ki bodo sodelovale tudi pri sestavi prioritetenega reda.«

Vprašanje — Roman Klešnik: »Na območju občin Moste-Polje in Domžale imamo enega samega cestarja, ki ga vidimo vsake tri mesece. Kdo je za to odgovoren? To naj se uredi. Kako je mogoče, da je za dve občini en sam cestar?

Moje drugo vprašanje pa je v zvezi s cesto v Zalogo. Ob-

roba ceste je tako zaraščena, da ni videti niti panojev, ki so visoki 2—3 metre. Prosim, da bi se to uredilo. Kdo je za to odgovoren?

Cestar naj bi to območje večkrat obhodil, da bi odstranjeval povožene živali s ceste.«

Cestno podjetje Ljubljana daje naslednje pojasnilo:

»Vprašanje odbornika tovariša Romana Klešnika se nanaša na cesto III/5038 Ljubljana—Zalog v skupni dolžini 9,400 m. Cestno podjetje Ljubljana ima za to cesto na razpolago v letu 1969 4.870 din/km. V teh sredstvih so stroški zimskega in letnega vzdrževanja ceste.

Ker pa so stroški za štiri mesece zimske službe znašali več kot 50% razpoložljivih finančnih sredstev, je bilo podjetje prisiljeno, da v poletnih mesecih zmanjša delovno silo in cestarje razporedi še na druge ceste. Sodimo, da je naše podjetje ravnalo pravilno, posebno če upoštevamo, da bo potrebno cesto III/5038 vzdrževati tudi zimska meseca november in december 1969. Ne glede na navedeno pa občasno dodelimo ekipo delavcev, ki uredijo celoten potez ceste.

Travo pokosimo enkrat letno, ker za večkratno košnjo ni sredstev. Celoten potez ceste III/5038 Ljubljana — Zalog vzdržujemo v okviru razpoložljivih finančnih sredstev, kar pa ne zadostuje za tako pomembno cesto. Za intenzivnejše vzdrževanje te ceste bi morala občinska skupščina Ljubljana Moste-Polje več sofinancirati.

Vodja obrata za vzdrževanje cest
Valentin Ogrin s.r.

Vprašanje — Mirko Selan: »Mene in vse občane ob Dobrunjski cesti zanima kdaj bo Elektro podjetje Grosuplje opravilo rekonstrukcijo električnega omrežja, s katero je začelo že pred petimi leti.

Postavili so samo stojala za električno napeljavo na gospodarskih poljih in do danes nič več.

Sedanji električni vod teče po lesenih drogih ob hišah. Ti drogovci so ob zemlji že nagniti in domala vsak drog visi proti priključku.

Marsikateri drog je enkrat, dvakrat ali celo trikrat vsidan v njivo in tako tudi otežkoča delo na njivah.

Prav tako kot napeljava je slaba tudi napetost, in to od transformatorja Livarna do konca vasi. Kaj bo, če ta sidra in drogovci popustijo in bo prišlo do nesreče? Kdo bo kriv?»

Pojasnjuje oddelek za gradbene in komunalne zadeve:

Podjetje Elektro Ljubljana-okolica, ki vzdržuje električno omrežje na področju KS Zadvor, nam je sporočilo, da je rekonstrukcija električnega omrežja v programu in bo opravljena najkasneje do spomladi leta 1970.«

KMETIJSTVO

Program pospeševanja kmetijstva je uresničljiv

Občinska skupščina Ljubljana Moste-Polje posveča v zadnjem času veliko pozornost razvoju kmetijstva v hribovitih predelih občine.

Da bi bralci o tem zvedeli kaj več, smo zaprosili predsednika in tajnika komisije za pospeševanje kmetijstva pri občinski skupščini, da odgovorita na nekaj vprašanj.

Dipl. vet. MARKO LOKAR, predsednik komisije

1. Komisija je na svoji zadnji seji sprejela program pospeševanja kmetijstva v občini. Kakšne so po vaši sodbi realne možnosti za uresničitev tega programa?

Komisija za kmetijstvo in gozdarstvo se je v začetku svoje dejavnosti znašla pred problemom usmeritve dejavnosti komisije kot take pa kmetijstva v občini nasploh. Zato je že na svoji drugi seji sprejela program pospeševanja in usmeritve kmetijstva. Zavedam se, da ta program ni idealen, vendar predstavlja trdno osnovo za nadaljnji razvoj kmetijstva predvsem v hribovitih predelih občine.

Dipl. vet. Marko LOKAR

Že pri sestavljanju programa je bila prisotna težnja, da naj bo program čim bolj konkreten in realen v danih pogojih in finančnih možnostih. Kot poznavalec terena in ljudi sem prepričan, da so programske naloge take, da jih bo možno nekaj uresničiti takoj, druge pa v daljšem obdobju. Program nalog je usklajen tudi s sredstvi, ki jih ima na razpolago komisija za financiranje raznih akcij, kot npr. regresiranje nabave plemenske živine, izobraževanje kmetov itd.

Skupščina občine Ljubljana Moste-Polje daje v zadnjem času zelo velik poudarek na razvoj kmetijstva v hribovitih predelih. Zato sem prepričan, da bo v naslednjem letu na razpolago več sredstev za uresničitev programskih nalog.

Uresničitev programa pa ne zavisi samo od dela upravnih organov temveč tudi od agrokombinata Barje, ki deluje na tem področju, in od interesa kmetov samih.

2. Katere panoge kmetijstva v občini so perspektivne in v katero smer se bo razvijala kmetijska dejavnost na posameznih območjih (Besnica, Klopce, Prežganje, Lipoglav ipd.)?

Naravni pogoji na območju občine dajejo nedvomno prednost živinoreji. Obilica travnatega sveta bo z uporabo agrotehničnih ukrepov lahko dajala dovolj krme za živino. Predvidevam, da bodo osnovane mlečne farme predvsem v bližini komunikacij, pitanje živine pa se bo razvijalo v težje dostopnih predelih.

Tudi sadjarstvo ima zelo ugodne pogoje in je perspektivna panoga, vendar ne v

taki obliki kot dosedaj. Novi nasadi bodo morali temeljiti na načelih sodobnega sadjarjenja in ob upoštevanju vseh agrotehničnih ukrepov, ki edini lahko zagotovijo sortno in kvalitativno sadje, kakršnega zahteva tržišče. Zaradi bližine tržišča je zanimivo tudi gojenje jagodičja, ker zahteva sorazmerno majhna investicijska vlaganja, pa daje sorazmerno dokaj visok hektarski dohodek.

Zemljišča v odročnih predelih — predvsem v dolini Besnice, ki jih sedaj izkoriščajo zelo ekstenzivno in dajejo majhen dohodek — so zelo primerna za saditev gojenih lešnikov, katere je vedno možno prodati. S tem bi tudi v teh predelih dosegli večji hektarski dohodek, s tem pa tudi višji standard tamkajšnjih prebivalcev.

3. Kaj menite o vlogi in nalogah svetov krajevnih skupnosti pri pospeševanju kmetijstva?

Sveti krajevnih skupnosti so dosedaj obravnavali in reševali predvsem komunalne probleme v svojem okolju in kljub temu, da so popolnoma v kmetijskem ambientu, niso usmerili svoje dejavnosti v reševanje kmetijske problematike. Brez dvoma je komunalna urejenost vasi prvi pogoj tudi za nadaljnji razvoj kmetijstva. Vendar sodim, da bodo morale krajevne skupnosti predvsem v hribovitih predelih bolj obravnavati kmetijsko problematiko prek raznih interesnih oblik združevanja kmetov (npr. živinorejski odbori strojne skupnosti ipd.), ki bodo v sodelovanju s pospeševalno službo reševali konkretne naloge nekoga območja.

4. Kakšno vlogo pripisujete tako imenovanim usmerjenim kmetijam?

Program pospeševanja kmetijstva predvideva, da se bomo na našem področju lotili formiranja nekaj sodobno proizvodno urejenih kmetij, ki bi naj predstavljale za druge kmete vzor, kako je možno v naših pogojih in ob uporabi sodobne tehnologije in mehanizacije povečati blagovno proizvodnjo, ob istočasnem izboljšanju delovnih pogojev seveda. Take kmetije pa bodo zagotovile vsem kmetom tudi višji življenjski standard. Predvidevam, da bodo tako urejene kmetije predstavljale osnovo, da bodo mladi ljudje v teh predelih videli svojo perspektivo tudi v kmetijski proizvodnji. Obenem pa bi te kmetije predstavljale tudi začetek organizirane blagovne proizvodnje za potrebe tržišča.

JANKO inž. UROŠ, tajnik komisije

1. Naše bralce zanima, kako boste organizirali pospeševalno in hranilno kreditno službo v kmetijski dejavnosti občine.

Izvedba programa kmetijstva v občini je odvisna predvsem od organizirane pospeševalne službe, ki bi bila v stalnem stiku s kmeti. Ker take službe na terenu sedaj nimamo, predstavlja organizacija te službe bistveno nalogo za uresničitev programa. Ker opravlja kmetijsko dejavnost na območju občine agrokombinat Barje, bomo

formirali službo v okviru kombinata, ker sodimo, da bo v tej obliki lahko najuspešnejše delovala. Kombinatat Barje ima namreč že sedaj organizirano odkupno službo in bo sodelovanje za to toliko lažje. Prav zto bo

Inž. Janko UROŠ

ta služba lahko v stalnem stiku s kmeti in bo težila za tem, da se kmetijska proizvodnja čim bolj organizirano dvigne na višjo stopnjo. Prav tako naj bi v okviru kombinata formirali kreditno hranilno službo. Predvidevam, da bi z akcijo v tej smeri lahko dosegli pri naših kmetih dober odziv, posebno še zato, ker bi imeli od te službe neposredno korist predvsem kmetje sami. Iz teh sredstev bi namreč lahko sofinancirali gradnjo sodobno grajenih kmetij pod najbolj ugodnimi pogoji. V tem okviru bi bil formiran tudi hranilno kreditni odbor (sestavljen v pretežni meri iz kmetov), ki bi na osnovi prošnj odredjali kredite.

2. V programu pospeševanja kmetijstva v občini je dan močan poudarek na strokovno izobraževanje kmetov. Kaj menite o tem?

Mislím, da je uspešno gospodarjenje v današnjih pogojih pogojeno tudi s strokovno izobraževanjem kmetov. Sodobna proizvodnja zahteva namreč tudi višjo strokovno raven proizvajalca, ker le v tem primeru daje tudi ustrezne rezultate. Zato predvidevam pozimi v krajevnih skupnostih Besnica, Lipoglav, Dolsko in Klopce ciklus predavanj s tematiko, ki je najbolj pereča in ki naj usposobi kmeta za sodobnejšo proizvodnjo. Obravnavali bomo predvsem pašno-košni sistem, sušenje sena s prevetravanjem, gnojenje z mineralnimi gnojili in formiranje sodobnih sadjarskih obratov.

Vse te teme so pogojene z usmeritvijo gospodarjenja v teh predelih. Komisija bo preskrbela, da bodo predavali dobri strokovnjaki praktiki, tako da bodo lahko dali kmetom čimveč koristnih napotkov.

Globoko sem prepričan, da bo taka oblika izobraževanja postala stalna oblika dela komisije in da bo samo delo pokazalo potrebo tudi po nadaljnji razširitvi izobraževanja.

3. Kako pa je glede davčne politike in težkih socialnih problemov kmetov v višinskih predelih občine?

Slaba tehnična opremljenost naših kmetij in težave s

prodajo kmetijskih pridelkov brez dvoma vplivajo na zmanjšanje gospodarske zmožljivosti za poravnavo družbenih obveznosti. Zato bo dan nujen poudarek predvsem povečanju proizvodnje, ki naj ustvari pogoje za to, da bodo družbene dajatve lažje poravnali. Kot mi je znano, so že sedaj v naši občini te dajatve najnižje v primerjavi z drugimi ljubljanskimi občinami, ker je naša občinska skupščina že dosedaj upoštevala gospodarsko zmožljivost kmetov v hribovitih predelih in jim zato ustrezno znižala njihove obveznosti. Prepričan sem, da bo skupščina občine Ljubljana-Moste-Polje šla še naprej in bo kmetom, ki bodo na osnovi programa usmerili svojo proizvodnjo, priznala še nekatero olajšavo za neko obdobje — seveda v odvisnosti od vloženih lastnih sredstev.

Mnogo bolj pereči pa so težki socialni problemi kmetov v višinskih predelih. Gre predvsem za stare osebe, ki so proizvodno slabše sposobne. Komisija bo zato proučila ta problem in skušala najti ustrezno rešitev, ki bi bila sprejemljiva za vse.

4. V katere namene bodo realizirana letošnja proračunska sredstva za pospeševanje kmetijstva v občini in kolikšna so le-ta?

V letošnjem letu je za pospeševanje kmetijstva na razpolago 3,5 milijonov S-dinar-

jev. Komisija se je določila iz teh sredstev financirati predvsem akcije proizvodnega značaja. Zato je predvideno, da bi največji del sredstev porabili za regresiranje pri nabavi plemenske živine. S tem ukrepom želimo v nekem času spremeniti pasemsko strukturo govedi na območju krajevnih skupnosti Klopce in Dolsko. Nadalje predvidevamo nabavo semenskega krompirja: v letošnjem letu naj bi iz teh virov regresirali nabavo okoli 20.000 kg priznanega semenskega krompirja za hribovito območje občine. Akcija je že v teku, in to prek krajevnih skupnosti. Del sredstev bo porabljen tudi za financiranje strokovnega izobraževanja kmetov (ciklus predavanj v zimskem času) in za strokovne ekskurzije. Prav ekskurzije lahko največ prispevajo k temu, da se bodo naši kmetje ob tem, ko bodo v drugih krajih videli urejene kmetije, hitreje odločili tudi za spremembo proizvodnega koncepta na svojih površinah. Nadalje predvidevamo iz teh sredstev tudi financiranje kemičnih analiz zemlje, tako da bo strokovna služba imela osnovo, ko bo kmetom svetovala oziroma načrtovala gnojenje z mineralnimi gnojili. Manjši znesek je predviden tudi za kritje obrestí od kreditov za preusmerjene kmetije, vendar ta sredstva v letošnjem letu še ne bodo uporabljena v te namene.

Uspeh voznikov viličarjev Javnih skladišč

Priznanje proizvajalcu viličarjev podjetju Indos

Pred nedavnim je bilo v Javnih skladiščih IV. državno prvenstvo voznikov viličarjev. Tekmovanja, v katerih morajo vozniki viličarjev pokazati veliko spretnosti in delovno sposobnost, so zadnja leta v Jugoslaviji vedno bolj pogosta, v zahodnih državah, kjer organizirajo taka tekmovanja velike firme pa so že tradicionalna.

Kam s sadjem?

Letošnja obilna sadna letina je prinesla vaščanom marsikaj skrbi. Vprašujejo se, kaj naj počno s sadjem. Znanci prihajajo in ga odvažajo. Doma ga stiskajo v mošt, največ ga pa ali prekuhajo v žganje ali jim celo zgine. Marsikdo ga suši v sušilnicah, a teh naprav je premalo.

Ze pred več leti so predlagali na zboru volivcev, naj bi nekje v središču jugovzhodnega predela občine, morda v Besnici ali na Trebeljevem, zgradili predelovalni obrat. Ta naj bi odkupoval vaščanom sadje. Takrat so nam izjavili, da dobijo delavce komaj za plantažo in da tako podjetje ne bi moglo obratovati. Z izpremenjenimi razmerami bi najbrž dandanes lahko kaj takega ukrenil, saj mnogi delavci ne morejo dobiti dela. Samo delo na majhnih kmetijah ne more preživljati številne družine. Koliko je delavcev, ki se vozijo na delo v Ljubljano, Vevče ali Zalog in bi jim bližja zaposlitev koristila. Zdi se mi, da bi tak obrat uspeval. Spomladi imajo skoraj povsod v višjih sončnih legah nasajeno jagodičje. Po gozdovih se ponujajo borovnice, češenj ne manjka, v jeseni je dosti še drugega sadja. A. B.

Ker imamo v naši občini proizvajalca viličarjev podjetje Indos in podjetje Javna skladišča, ki s temi vozili ali bolje delovnimi stroji opravlja večino blagovnih manipulacij, je bilo zadnje državno prvenstvo za nas tembolj zanimivo.

Vsi tekmovalci so vozili z Indosovimi viličarji in so morali v čim krajšem času opraviti več zahtevnih nalog oz. delovnih operacij. Na tekmovanju so se izkazali vozniki Javnih skladišč, saj je mladi voznik Jože Pavlič zbral najmanj kazenskih točk in tako postal državni prvak, drugi je bil voznik Tomo Nikolič, prav tako iz Javnih skladišč, tretji tekmovalec tega podjetja Jože Cezar pa se je uvrstil na sedmo mesto.

Dober teden po državnem prvenstvu Jugoslavije, pa je bilo veliko mednarodno tekmovanje v italijanskem mestu Padovi. Tudi na tem tekmovanju se je Jože Pavlič iz Javnih skladišč, kot član jugoslovanske ekip uvrstil na odlično 3. mesto in pustil za seboj mnogo italijanskih, švicarskih, francoskih, čeških in drugih voznikov. V jugoslovanski ekipi sta bila še Dušan Nikolič iz podjetja Rudnik gline iz Arandjelovca, ki je bil šesti ter Tomo Nikolič iz Javnih skladišč, ki je zasedel deveto mesto. S tem pa si je jugoslovanska ekipa v generalni uvrstitvi priborila tudi izvrstno drugo mesto, za Italijani.

Oba uspeha sta hkrati veliko priznanje podjetju Indos in Javnim skladiščem, prvega kot proizvajalcev viličarjev, drugega pa za visoko raven delovne kulture svojih delavcev.

Glasbena šola Moste-Polje

V novem šolskem letu

OTROK BREZ POSLUHA NI — IMAJO GA PAČ ENI MANJ, DRUGI VEČ.

Ta ugotovitev je prav gotovo tudi prisotna v zaključkih letošnje seje občinske skupščine o kulturni dejavnosti v občini, ki govore o nujnosti kvalitetne rasti — tudi v glasbeni dejavnosti — kot eni osnovnih zakonitosti časa.

Glasbena šola postavlja seveda glasbenovzgojne in izobrazbene temelje v otrokov notranji svet. Prav o teh

vanih pripravnicah. V njih gojimo vokalne in instrumentalne (blokvske flavte) sku-pinske oblike dela. Tako so

tudi iz kvantitete. Zato nas samo razveseljuje dejstvo, da smo lahko močnejše razširili možnosti izbiranja tudi na področju Jarš.

Pri tem začetnem delu sodelujejo z učitelji tako otroci kot starši v iskanju osnovnega odgovora: ali ima otrok dispozicije za to zvrst izražanja v toliki meri, da jih velja naprej gojiti ali ne.

je spregovoril ravnatelj Janez Triler:

Naša šola vključuje v svoje delo že predšolske otroke. Združuje jih v tako imeno-

naši učenci za individualno delo temeljito pripravljeno. To pa pomeni tudi, da že na tej stopnji uvajamo načelo kvalitete. Seveda ta nujno raste

Želje po vpisu na glasbeno šolo so namreč večje od možnosti. Verjetno temu niso vzrok samo novopriseljeni občani, kaj šele možnost nadzora otrok dvakrat tedensko, marveč se starši zavestno odločajo za ta korak, želeč spoznati oblikovalna nagnjenja svojih otrok. Če so to glasbena nagnjenja, naj to res spoznajo že v predšolski dobi, kajti tedaj je čas omogočiti otroku, da se usmeri tja, kamor elementarno čuti in želi.

Če potem to spoznajo tudi drugi prizadeti, tj. starši in učitelji, potem je sicer zahtevno individualno (in skupinsko) delo v višjih letnikih močno olajšano, bolj sproščeno in zato kvalitetnejše. Le tako pa bomo lahko učitelji in učenci družbi dajali vedno kvalitetnejše člane tako v poklicni kot v ljubiteljski glasbeni smeri.

Prav ob tem pa naj omenim še nekaj: Pri vedno večjem zanimanju za glasbeno življenje otrok je glasbena šola Moste-Polje v dosedanjih okvirih storila kar največ mogoče. Z drugimi besedami: zahteva po kvaliteti ima sama v sebi tudi zahtevo po primernem obsegu dejavnosti, z njim zvezane prostorske možnosti ter njih urenjenost in ne nazadnje tudi zahtevo po odgovoru na vprašanje: kako intenzivneje vključiti glasbeno šolo v nujnost razvoja tudi na področju duhovne sfere mladega človeka jutrišnjega dne... je zaključil tovariš Janez Triler. AM

KONFERENCA DKD SVOBODA ZALOG

Pred kratkim je imela svoj letni zbor DKD Svoboda Zalog. Na zboru so pregledali delo v sezoni 1968/69 in izvolili nov odbor. Sprejeli pa so tudi program dela za leto 1969/70.

Ob razpravah »Socialistična zveza danes«

Gre za ustvarjalni dialog

Že v zadnji številki Naše skupnosti smo poročali, da so v teku živahne razprave o vlogi in nalogah Socialistične zveze danes. Podobne razprave potekajo na vseh ravneh ni so zasnovane zelo na široko.

V oktobru smo tudi v občini Ljubljana Moste-Polje imeli vrsto takšnih razprav. Pobudniki le-teh so bili izvršni odbor občinske konference SZDL in krajevne organizacije. In kakšen je njihov smisel?

Predvsem bo treba jasneje opredeliti vlogo Socialistične zveze danes, še posebej njen odnos do drugih organizacij obratno.

Razveseljiva je ugotovitev, da sedanje razprave niso izvele v prazno in niso abstraktne, bolj rečeno odmaknjene od vsakodnevne prakse, marveč izhajajo iz sedanjih izkušenj in stanja na terenu.

Vodstva občinske in krajevnih organizacij SZDL so se že in se še bodo direktno pogovarjala s posameznimi organizacijami in društvi glede medsebojnih odnosov in obveznosti. Sočasno pa bodo potekale tudi razprave o nekaterih perečih družbenih problemih. V ospredju sta predvsem dva: pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter kako urediti samoupravo v Ljubljani. Nič manj pomembni niso tudi naslednji: delovanje SZDL v krajevnih skupnostih, povezava volivcev s svojimi odborniki in poslanci, sprejemanje političnih dogovorov, način medsebojnega obveščanja, delovanje sekcij, volilni sistem, kadrovska politika in samoupravne skupnosti.

Iz dosedanjih razprav smo izluščili nekatere predloge, o katerih velja razmisliti.

Vsi dobro vemo, kako je na terenu s pobiranjem članarine. Vsaka organizacija jo pobira po svoje. Koliko jo v resnici pobere, je drugo vprašanje. Tako imenovani ulični poverjeniki hodijo po hišah (včasih tudi ob zelo neprimernem »visokem datumu« ali tedaj ko ljudje počivajo) in tako si različni inkasanti kljuko kar podajajo.

Ali ne bi bilo bolje, da imajo za neko območje vse organizacije samo enega ali morda dva inkasanta, ki bi za vse organizacije sama pobrala članarino?

V zadnjem času je v občini Moste-Polje opaziti zelo razgibano dejavnost posameznih organizacij in društev. Predvsem je čutili, da se mladi s pridom vključujejo v različne interesne dejavnosti tako na terenu kot na šolah in v delovnih organizacijah. Z nastopom jeseni so zaživeli tudi mladinski klubi. Povsod se mladi vključujejo v to ali ono obliko dejavnosti (športno, glasbeno, likovno, dramsko in podobno). Za vse te dejavnosti pa žal še vedno primanjkuje finančnih sredstev, ki so že tako pičlo odmerjena. Marsikje športni delavci, mentorji in različni drugi aktivisti delajo pod zelo težkimi materialnimi in drugimi pogoji in se samo njihovem entuziazmu in gorečnosti lahko zahvalimo, da sploh še delajo. Zato je dolžnost vseh družbenih dejavnikov, da vsako — še tako skromno pobudo, seveda če je vzgojno motivirana, z vsemi sredstvi podpro. Žal pa vedno ni tako. Zgodilo se je že (in če ne bomo pozorni na to, se še bo), da so pri ustanavljanju te ali one skupine, kluba ali društva takoj na začetku nastale na videz nepremostljive ovire (denar, prostori, osebna neso-glasja, razna podtikanja ipd.), čeprav bi jih z dobro voljo in razumevanjem lahko prebrodili. Tako smo izgubili človeka

ali skupino ljudi, ki so bili pripravljeno delati in so zato padli v naročje negativnih in celo nam sovražnih vplivov.

Zato menimo, da bo v bodoče potrebno načelno in temeljito rešiti problem financiranja teh dejavnosti. Ena od možnih rešitev — seveda pod pogojem, da bodo delovne organizacije pripravljene tak predlog sprejeti je, da bi sedanji sklad za družbeni standard postavili na širše osnove. Ni nobena skrivnost, če pomeno, da je to edina tovrstna oblika združevanja sredstev v Sloveniji. S temi sredstvi smo v zadnjih štirih letih v občini zgradili mnogo objektov osebnega in družbenega standarda (stanovanja borcev, vzgojno-varnostvene zavode, športne ploščadi itd.), ki jih sicer verjetno ne bi. Sedaj iz teh sredstev gradimo kopališče na Kodeljevem v perspektivi pa so na vrsti šolske telovadnice, drsališča v Zalogu, kegljišče na Kodeljevem in še drugi objekti.

Žal pa smo v tem času tudi mnogokrat prosjčili po podjetjih. »Zical« je vsak po svoje in za različne namene. Verjetno so se v podjetjih že naveličali takih obiskov. Pa ne zato, ker ne bi imeli razumevanja do potreb različnih organizacij ali društev v občini, marveč bolj zavoljo tega, ker so s tem tudi sami kršili finančno disciplino in interne dogovore, koliko lahko letno dajo v te namene.

Z razširitvijo sklada za družbeni standard ne bi odstopali od načela, naj sredstva deli tisti, ki jih ustvarja. Se vedno bi v skladu imeli največ besede zastopniki delovnih organizacij, ki denar dajojo. Mimo tega pa bi kazalo vanj pritegniti še nekaj odbornikov občinskega zbora, zastopnike prizadetih organizacij in društev in morda še koga drugega. Tako bi zagotovili boljšo družbeno kontrolo pri delitvi in uporabi teh sredstev, ki bi jih razporejali po stimulativnih kriterijih in na podlagi predloženih konkretnih programov. Ne gre za to, da bi sedaj kdo ve kako dodatno obremenjevali delovne organizacije, pač pa je treba te stvari sistemsko urediti.

Ob vsem tem se znova vsiljuje vprašanje smotrnosti združevanja družbenih organizacij v Ljubljani. V načelu najbrž ni nihče proti združevanju nekaterih služb v mestnem merilu, čeprav tudi nekatere od že združenih niso doslej še opravičile svojega obstoja.

Povsem nekaj drugega pa je združevanje družbenopolitičnih organizacij. To na terenu krepko občutimo in vse bolj bomo čutili. Vzemimo za primer mladinsko organizacijo. Menimo, da v tem trenutku najmanj potrebujemo nekakšen mestni mladinski forum, ki se ukvarja samo z akademskimi razpravami, občasno »inšpicira« aktivne in klube na terenu in prireja slabo obiskane in drage seminarje. Ko pa je na terenu treba izpeljati neko konkretno akcijo, ni nikogar bližju.

Podobno je s sindikati in še z drugimi organizacijami.

No pa o tem drugač kaj več!

V Šmartnem ob Savi delajo mladi brez mentorja

V 10. številki Naše skupnosti so bili objavljeni napačni podatki o MK Šmartno ob Savi, ki ste jih povzeli iz Informacij terenske konference Moste-Polje. Da si bralci ne bi ustvarili napačne podobe o MK Šmartno ob Savi, prosim, da objavite naslednje pravilno besedilo iz Informacij, ki se glasi takole:

MK Šmartno ob Savi ima svoj prostor v sedaj edini dograjeni sobi v stavbi družbenopolitičnih organizacij v Šmartnem. Mladi upajo, da bodo, ko bo stavba dograjena — k temu bodo v veliki meri prispevali tudi sami — dobili nov prostor, večji od tega, ki meri le 15 m². Prostor je opremljen z mizo, stoli, omaro, grafonom in televizorjem. Dejavnost je organizirana predvsem v zimskem času; poleti pripravljajo le zabavne prireditve. Imajo foto-kino sekcijo dramsko, lutkovno, glasbeno in športno sekcijo. Veliko pa organizirajo delovnih akcij, ker bodo le tako lahko kmalu dobili nov prostor.

Ob tem besedilu bi navedel še nekatere druge podatke o klubu: Klub je bil ustanovljen septembra leta 1968 na pobudo krajevne skupnosti. Na ustanovnem sestanku so mladinci izvolili vodstvo, ki uspešno vodi klub še danes. Klub je takoj na začetku sprejel program svojega dela, vendar zaradi slabe pripravljenosti članstva na program in zaradi ne-realne vsebine glede na interese mladine ni bil uresničen. Tako so med letom bolj ali manj uspešno delovale foto-

kino, dramska in športna sekcija. Vidnejših uspehov teh sekcij pa ni. Vzroke za to bi lahko iskali v neprimernih prostorih, pa v pomanjkanju sposobnih kadrov in finančnih sredstev. Posebej pa je treba omeniti delovne akcije mladincev. Lotili so se tako polaganja tal v klubski sobi kot dovoza gramoza za betoniranje dvorane in za druga dela pri gradnji doma. Delovnih akcij se je udeležilo okoli 20 mladincev.

Pri dejavnosti MK Šmartno ob Savi velja poudariti tudi vključevanje mladincev v druge družbenopolitične organizacije na terenu. Ugotovimo lahko, da sta tako SZDL kot krajevna skupnost pomladili svoje vrste z mladinci, ki so v teh organizacijah prevzeli tudi pomembne funkcije.

Mislím, da je s tem sestavkom podana prava podoba lanskoletne dejavnosti mladine v Šmartnem, ki je — to predvsem poudarjam — delala in vzdignila ugled kluba ter spremenila mentaliteto mladine na zavidljivo raven brez pomoči starejših, to je brez mentorja, kar je bilo napačno objavljeno v 10. št. Naše skupnosti. Jožef Zajec

Upoštevati skupne in posebne interese

(Nadaljevanje s 1. strani)

Do ustavnih sprememb, ki vsebujejo tudi osnove za urejanje problematike mesta, ki je razdeljeno na občine, je prišlo kot posledica bistvenih sprememb v našem družbenopolitičnem sistemu ter prakse in izkušnji pri razvijanju komunalne samouprave v Ljubljani. Proces deetatizacije in drugih področjih družbeno ekonomskega življenja in razširjanje samoupravnih pravic delovnih ljudi, s prenosom mnogih funkcij na delovne in druge samoupravne organizacije, je spremenil in demokratiziral ves sistem urejanja družbenih zadev v občini. To dejstvo je povzročilo tudi široke razprave o pereči problematiki organizacije in funkcioniranja komunalnega sistema širom po Jugoslaviji, pa tudi v Ljubljani.

K temu naj za mesto Ljubljana navedemo še to, da je pomanjkanje pripravljenosti za samoupravno sporazumevanje v preteklosti prispevalo h kopičenju nerešenih problemov v Ljubljani. Neupoštevanje materialnih možnosti občin in mesta ter neskladje med možnostmi in željami pa je marsikoga spodbujalo k zaključku, da je mogoče materialne in druge probleme rešiti le z rušenjem obstoječega komunalnega sistema Ljubljani in z vzpostavitvijo ene občine.

Taka izhodišča so se pokazala v preteklosti kot nesprejemljiva, ker z njimi ne bi bilo mogoče reševati materialnih problemov, temveč bi

jih odpirala še bolj zaostreno, na širšem območju tj. v eni ljubljanski občini.

V nasprotju s takimi predlogi je sledilo povsem jasno politično izhodišče, da ni problem ena ali pet občin, temveč, da je rešitev problema v taki komunalni ureditvi, kjer bo mesto odgovorno za skupne mestne zadeve občine pa za zadeve občinskega pomena. To je dobilo svojo potrditev tudi v XVIII. amandmaju ustave SRS.

Ustava jasno določa, da je mesto posebna družbenopolitična skupnost in da urejuje tiste zadeve, ki so skupnega pomena za mesto; občine v mestu pa slej ko prej ostajajo temeljne družbenopolitične skupnosti s pristojnostmi urejanja zadev, ki niso skupnega pomena za mesto. V nasprotju z navedenim se pri prebiranju gradiva strokovnih skupin mestne statutarne komisije dobiva vtis, da obstajajo ne samo zadeve, temveč kompletna področja oziroma panoge skupnega pomena za mesto. V gospodarstvu na primer so vse delovne organizacije skupnega pomena za mesto, čeprav je znano, da so Saturnus, Litostroj in druge delovne organizacije pomembne prav toliko za občino kot za mesto in prav toliko za Slovenijo in Jugoslavijo.

Ob upoštevanju samoupravnosti in položaja občin v odnosu na gospodarske organizacije je taka trditev neložna ni nesprejemljiva.

V družbenih službah so zadeve osnovnega šolstva, varstva, kulture in telesne kultu-

re predlagatelji tež skoraj v celoti razglasili za zadeve skupnega pomena. Vprašanje je, ali so res osnovno šolstvo in otroško varstvo, množična telesna kultura, amaterska kultura ipd. skupnega pomena za mesto in brez pomena za občino. Enotnost programiranja in financiranja vzgoje in izobraževanja ter otroškega varstva je npr. v Ljubljani zagotovljena z ustanovitvijo samoupravnih skupnosti (TIS); z zakonom določene pravice družbenopolitičnih skupnosti do te skupnosti pa so nedvomno v pristojnosti občin.

Tudi na področju komunalne oziroma komunalnega gospodarstva in stanovanjske politike so po mnenju predlagateljev vse zadeve pomembne za mesto in občini s tega področja ne ostajajo niti ceste IV. reda, ki so jih občine bolj ali manj že prepuščale krajevnim skupnostim.

Ker je v vseh gradivih pristotna močna težnja za centralizacijo zadev na vseh področjih, celo v socialnem varstvu, se lahko upravičeno vprašujemo, kakšno je bilo temeljno politično izhodišče predlagateljev in če ima to izhodišče opravičilo v vsebini obstoječih družbenopolitičnih odnosov v Ljubljani.

Taka ocena je docela upravičena, ker je iz gradiv mogoče povzeti, da občinam oziroma njihovim samoupravnim strukturam ne ostajajo nikakršne pravice, oziroma jim je dana le možnost, da o nekatere zadevah razpravljajo, priporočajo ali soglašajo. To pa še posebej potrjuje vsebina tez o medsebojnih razmerjih med mestno skupščino in občinskimi skupščinami, krajevnimi skupnostmi ter zbori volivcev.

Zato je temeljni problem način politične in realistične uresničitve ustavnih določb tako za mestno kot za občinske statutarne komisije, ki naj odgovorijo na vprašanje, kakšen položaj in vlogo bodo imele skupščine mesta in občin v komunalnem sistemu v Ljubljani.

Ker ustava ni določila, katere so skupne zadeve in je to prepustila statutu mesta, prav gotovo ni pravilen zaključek, da je njegovo oblikovanje samo v domeni mesta in njegovih organov, temveč tudi občin in njihovih organov. Vsi ti naj skupno poiščejo najboljšo rešitve. Mesto naj torej ureja in odloča o zadevah, ki so po dosedanjih dogovorih že opredeljene kot zadeve skupnega pomena (verifikacija stanja) in druge zadeve, za katere bo skupaj ugotovljeno, da so takega pomena.

Torej naj bodo skupne zadeve tiste pravice in dolžnosti občine, ki jih bomo kot take opredelili in zapisali v statutu.

Po vsem tem naj bodo mesto in njegovi samoupravni organi odgovorni za skupne mestne zadeve ob polnem in odgovornem sodelovanju občin, samoupravnih skupnosti in drugih institucij. V nobenem primeru pa ne bi smeli obiti obstoječe samoupravne strukture občin in krajevnih skupnosti, sklicujoč se na občana in javno mnenje.

V takih pogojih naj občine v Ljubljani zadržijo lastnosti družbenopolitične skupnosti, toda s specifičnim položajem. Ta položaj pa terja, da so občine v mestu Ljubljani imele možnost in pravico sodelovati pri kreiranju politike v vseh tistih zadevah, ki so jih prenesle na mesto in njegove organe. Le najtesnejše sodelovanje in dogovarjanje na sa-

moupravnih načelih bo šele zagotovilo sinhroniziran in uspešen razvoj mesta Ljubljana. Torej ustvarja mestna skupščina svoje pravice in dolžnosti v sodelovanju z občinskimi skupščinami in njenimi organi ter krajevnimi skupnostmi in zbori volivcev in ne mimo njih, kot je nakazano v nekaterih tezah.

Sestavljalci predlaganih tez zastopajo stališče, naj imajo občine predvsem samoupravni značaj, čeprav je občina še vedno tretirana kot družbenopolitična skupnost. Torej je in bo komuna (beri: občina in mesto) krepila svojo aktivnost pri reševanju vsakodnevnih problemov občanov, pri tem pa bo še vedno zadržala tudi funkcijo oblasti.

II

V ustavi je določeno, da občina v mejah zakona samostojno določa dohodke, oziroma da republika iz svojih sredstev zagotavlja dopolnilna sredstva občinam, ki s svojimi sredstvi same ne morejo financirati nalog in dela družbenih služb.

Občina samostojno gospodari s svojimi sredstvi in jih v skladu s svojimi potrebami razporeja v svoj proračun in svoje sklade.

V ustavnih amandmajih je glede mesta kot posebne družbenopolitične skupnosti določeno: mesto ima svoje vire dohodkov, ki jih samostojno določi v skladu z zakonom in statutom. Ne poudarjamo odveč, da je ob takih določbah potreben družbeni dogovor med občinami in mestom o razdelitvi skupnih dohodkov, ki so ustvarjeni v mestu Ljubljana. Vsako poudarjanje avtonomnosti in suverenosti pri določanju in zadovoljevanju potreb lahko pripelje do ostrih in nezaželenih nasprotij.

Na tej osnovi se lahko vsakoletno ali za daljše obdobje po poti samoupravnega dogovora določijo skupni dohodki, viri, ki pripadajo mestu in občinam, ter uravnesijo izdatki občin in mesta na osnovi programov.

PO POTEH PARTIZANSKIH SPOMINOV PIONIRSKI DAN NA OSNOVNI ŠOLI VIDE PREGARC

Letos je pionirski dan na naši šoli potekal v znamenju proslavljanja 50. obletnice KPJ. Že lansko šolsko leto smo sprejeli program teh proslav. V aprilu smo imeli svečano akademijo, junija so učenci osmih razredov obiskali Počkujko, prizorišče bojev gorenjskih partizanskih odredov in priredili svečanost ob spomeniku in grobovih padlih partizanov.

Vsi drugi oddelki, 28 po številu, pa smo svoj načrt uresničili na pionirski praznik. Zjutraj smo najprej opravili letne konference šolskih organizacij: pionirske, mladinske in RK. Sprejeli smo načrte za delo v tem šolskem letu in ocenili prejšnje ter se pogovorili o letošnjem načinu in vsebini delovanja v organizacijah, v krožkih in športu. Vsi mentorji bodo spet iz vrst naših učiteljev. Zahvalili smo se jim za nesebično pomoč in jih prosili, da bi nam še naprej pomagali, saj so naši uspehi precej tudi njihova zasluga.

Po končanih konferencah smo si najprej ogledali jugoslovanski film ON, ki nas je tudi razpoložensko pripravil

Teh nasprotij v Ljubljani že v preteklosti ni manjkalo (tudi zaradi nesistemskega financiranja potreb mestnega sveta in neenakopravnosti občanov v mestu Ljubljani, ki je izvirala iz različne materialne baze ljubljanskih občin).

Kljub temu, da so večje razlike že odpravljene in so mestnemu svetu prepuščeni tipični mesti dohodki, še vedno obstajajo občutne razlike. Zato se lahko še s toliko večjo odgovornostjo vprašujemo, kako razdeliti sredstva v mestu Ljubljana med občinami in mestom. Za ureditev tega je več variant, ena od možnih je tudi:

1. potrebna je skupna bilanca vseh dohodkov, ki pripadajo občinam oziroma mestu kot celoti,

2. zagotoviti mestu kot občinam sredstva za financiranje tistih zadev, ki so z ustavo, zakoni in statuti dane v njihovo pristojnost.

Torej gre za zagotavljanje sredstev za financiranje z ustavo, zakoni in statuti določenih obveznosti, pri tem pa je nujno preveriti kriterije za enakomernejše financiranje.

3. Sredstva, ki ostanejo po polnletju z ustavo, zakoni, statuti in odloki predpisanih obveznosti, se razdelijo za financiranje programov mesta in občin. Ker so programi lahko zelo različni, jih je nujno konfigurirati tako, da so možnosti eno, želje drugo, tako za občine kot za mesto. Ta korekcija je lahko izvršena, če se takoimenovani ostanek sredstev za financiranje programov razdeli na število prebivalcev po občinah, mestu pa zagotovi pred to delitvijo določen delež.

4. Republika pa naj mestu zagotovi sredstva za tiste zadeve, ki jih naj prenaša, in za tiste objekte, ki niso le mestnega značaja (ceste I. do III. reda, mostovi ipd.).

Za letošnjo jesen so v Ljubljani pripravili mnogo razstav gob. Ena je bila tudi na osnovni šoli Jožeta Moškriča v Novih Jaršah. Ker se je letos precej ljudi z gobami zastrupilo, bi bilo prav, če bi naslednjo jesen tudi druge šole pripravile podobne razstave. Tako bi tudi šolarji, med katerimi je veliko navdušenih gobarjev, znali razlikovati užitne gobe od neujitnih.

Mladinski kažipot

Terenska organizacija ZMS Ljubljana Moste-Polje je v nedeljo 12. oktobra organizirala v dvorani združenega doma v Zalogu izredno uspelo kulturno prireditev pod naslovom Mladinski kažipot. Prireditev je bila zelo lepo pripravljena in tudi dobro izvedena. Sodelovali so mladi glasbeniki- pevci in instrumentalisti — gojenici glasbene šole Moste-Polje in dramska skupina iz Zaloga. Od modernih vokalno-instrumentalnih ansamblov so najbolj navdušili APOLLONI iz Zaloga pa tudi YETI EXPERIENCE in VIS NUHIJEVI — oboji iz Ljubljane. Med narodno-zabavnimi ansambli so poželj obilo aplavza vokalno-instrumentalni kvartet Marija in trio Kocjančič. Z ansamblom YETI EXPERIENCE je nastopil tudi znani pevec Marjan Koželj. Absolventi pedagoške gimnazije iz Ljubljane so se predstavili s svojim oktetom in kvartetom, gojenici glasbene

šole Moste-Polje pa so nastopili s harmonikarskim orkestrom pod vodstvom prof. Srečka Piškurja. Tudi solo pevka glasbene šole je izredno navdušila. Dosti občudovanja in smeha pa so med gledalci zbudili mladi igralci iz Zaloga, ki so izvedli nekaj odlomkov iz Mikelnove satire $2 \times 2 = 5$. Prireditev je vodila Milica Tornič, režiral pa Albin Tornič, ki je znal izredno mojstrsko in v modernem duhu prirediti tudi sceno. Vodja prireditve je bil Jože Zajec.

Ob tej priložnosti velja poudariti, da se kljub posebnemu povabilu in brezplačnim vstopnicam prireditve ni udeležil noben predstavnik občinske skupščine in občinskih družbenopolitičnih organizacij. Vsekakor pa bo treba v bodoče privabiti k sodelovanju občinski odbor ZKPO, kajti take prireditve so tudi v njegovem interesu; pa tudi publika si jih želi. **Sašo Novak**

Saturnus še vedno pripravljen seči v roko

V predzadnji številki našega lista smo objavili kratko vest, da se Saturnus resno dogovarja o združitvi s proizvajalcem kovinske embalaže Limproduktom iz Novega Sada. Takrat smo — prepričani, da bo do združitve prav gotovo prišlo, obljubili, da bomo več o tem pisali v eni kasnejših števil. Kljub velikim prizadevanjem vodstva tovarne Saturnus do združitve ni prišlo.

ZAKAJ SE SATURNUS NAVDUŠUJE ZA INTEGRACIJO?

Tovarna Saturnus je največji jugoslovanski proizvajalec kovinske embalaže za živilsko predelovalno, farmacevtsko in kemično industrijo ter tudi luksuzne embalaže. Poleg tega pa ima še moderno proizvodnjo svetlobne opreme za motorno industrijo. V 48 letih dela si je Saturnus z močnim

so se nakopičila osnovna sredstva z mnogo večjimi zmogljivostmi proizvodnje kot je absorpcijska zmogljivost našega tržišča. Jasno se je pokazal nesmisel porabljenega proizvodnje in nujnost po združenju v tej panogi proizvodnje.

Vemo, da je smiselno gospodarstvo le v stalni modernizaciji, v avtomatizaciji proizvodnje s čim manj človekovega fizičnega dela, kar pa zah-

Štancanje pokrovov in robljenje konzervnih škatel v modernem obratu Saturnusa v Zalogu

razvojem tehnologije in visoko kakovostjo priboril vodstvo med jugoslovanskimi proizvajalci. V svoji panogi Saturnus ni osamljen. V Jugoslaviji je še več proizvajalcev kovinske embalaže. Največji in Saturnusu s proizvodnjo najbolj podoben je Metalografski kombinat z Rijeke, ki proizvaja predvsem manjšo embalažo iz bele pločevine. Drugi proizvajalci so še: Lim-Zagreb, Proleter Beograd in Lim-produkt iz Novega Sada.

Iz tega je razvidno, da med proizvajalci kovinske embalaže ne manjka konkurenčnosti. Konkurenčnost med podjetji v težnji biti na trgu čim cenejši in pri tem dosega čim večje dobičke, je podjetja gnalo v velika vlaganja za modernizacijo proizvodnje. Podjetja so se opremila z dragimi avtomati velikih zmogljivosti, ki terjajo velike serije in tako tudi veliko tržišče. Tako je kar naenkrat postalo jugoslovansko tržišče premajhno. V podjetjih

teva velika finančna vlaganja za raziskave v tehnologiji, raziskave tržišča in v osnovna in obratna sredstva. To je pot do nizkih proizvodnih stroškov, nizkih cen in končno do nizkih življenjskih stroškov delavca. Za tem stremi naše gospodarstvo in temu se ne moremo izogniti; lahko le zavlačujemo, to pa je za naše gospodarstvo silno drago.

Vodstvo in samoupravni organi v Saturnusu so večkrat razpravljali o teh gibanjih, še posebno o konkretni situaciji med proizvajalci kovinske embalaže. Zaključki teh razprav so bili vedno isti, in sicer, da je pot združenja edino perspektivna pot tudi med embalažerji. Zato ni čudno, če je Saturnus dal že več pobud v to smer. Pripravljen je bil seči v roko drugim proizvajalcem embalaže in je nenehno iskal primerne poti v to smer — vendar do konkretnih realizacij še ni prišlo.

ZAKAJ NI PRIŠLO DO ZDRUŽITVE Z LIMPRODUKTOM?

Z Limproduktom je Saturnus imel razgovore o integraciji že leta 1968, istočasno kot z Metalografskim kombinatom z Rijeke. Delavski svet Saturnusa je potrdil pogodbo o sodelovanju, ki so jo sestavile komisije vseth treh podjetij. Zaradi končnih nerealnih zahtev Metalografskega kombinata z Rijeke so se dogovori z njim končali. Zamrli pa so kmalu tudi z Limproduktom.

Letos maja meseca so predstavniki iz Limprodukta obiskali Saturnus in ponovno izrazili željo za pogovore o združitvi. V Saturnusu je bila pripravljena Limprodukta prijeto sprejeta. Postavljeni sta bili komisiji, ki bi izdelali idejni projekt za integracijo; ta bi naj služil delavskim svetom za odločitve. V juniju sta komisiji delo končali in delavski sveti so projekt sprejeli v obravnavo. Po tem projektu naj bi se delovni kolektiv Limprodukta do 1. 9. 1969 v referendumu odločil, ali se pripoji k Saturnusu. DS pa naj bi v roku osmih dni po referendumu v Limproduktu dal svoj sklep, da se Limprodukt pripoji Saturnusu s 1. 10. 1969.

Kljub temu, da sta obe komisiji zaključili delo soglasno, pa so se tik pred referendumom v Limproduktu pojavila nova stališča in tudi nove zahteve — z očitnim namenom, da do integracije ne bi prišlo. Najprej je bilo rečeno, da je temu vzrok le nasprotovanje občine Novi Sad, kasneje pa se je izvedelo, da ni povsem tako in da so bili v Limproduktu posamezniki, ki so pridružitvi nasprotovali. Tik pred dnevom napovedanega referendumu so bili v Saturnusu predstavniki samoupravnih organov in političnih organizacij iz Limprodukta, ki so izrazili veliko navdušenost za integracijo in trdili, da je takega mnenja celoten kolektiv. Kljub temu do združitve ni prišlo, ker so bile nove zahteve Limprodukta vsebinsko tako pomembne za Saturnus, da jih ni bilo moči sprejeti.

Združitve ponovno ni uspela. Vodstvo Saturnusa kljub temu ne bo vrglo puške v koruzo. Delo na področjih integracijskih poskusov le ni zaman — konfrontacija stališč, predvsem pa spoznanje, da je pot integracije zelo težka, polna problemov, izredno zamotan proces, ki zahteva kompromise in veliko mero potrpljenja — vse to bogati vodstvo in samoupravne organe z novimi izkušnjami, ki bodo sčasoma prav gotovo rodile željene rezultate.

Slavko Gerlica

Kcivi so starši

Svet lastnikov garaž v Toplarniški ulici je nedavno tega ponovno opozoril vse hišne svete in lastnike ter najemnike garaž na nevarnost nesreče, ker se otroci s kolesi ali kotalkami vozijo skozi hodnike garažne hiše.

Večkrat se je že pripetilo, da je voznik z dokajšnjo hitrostjo pripeljal v hodnik in se je samo njegovi prisebnosti in pazljivosti zahvaliti, da ni prišlo do usodnega trčenja z mladim kolesarjem, ki je v trenutku od nekd pridivjal.

Tudi letos se bomo ob Dnevu mrtvih z mnogimi spominskimi svečanostmi spomnili umrlih svojcev, padlih borcev in žrtev fašističnega terorja.

Transverzala kurirjev in vezistov NOV Slovenije

Prihodnje leto bodo vsi naši narodi praznovali 25-letnico osvoboditve domovine. Ko so borci ob vsestranski pomoči naših ljudi pregnali zadnje okupatorje iz naše domovine, se spominjamo znanih partizanskih krajev vse od Prekmurja prek Drave, Save in Krke do Bele krajine, Kočevja, Roga, Pugleda, Trnovskega gozda, Triglava, Karavank, Savinjskih Alp do koroških gozdov in še vedno osamljenih vasi širom po naši domovini.

Vse te kraje so med narodno-osvobodilno vojno povezovali partizanski kurirji in vezisti in kljub velikim žrtvam stalno vzdrževali zvezo med vojaškim enotami in političnimi forumi po vsej Sloveniji in celo na okupiranem ozemlju. Da ne bi pozabili teh krajev, je Pokroviteljski odbor nad kurirji in vezisti pri združenem podjetju za PTT promet v Ljubljani v tem letu izdelal »Transverzala kurirjev in vezistov NOV«, dolgo okrog 700 km, ki jo je moči prehoditi v 25 dneh.

Pot se začne na področju murskosoboškega terena v Gačanah, v kraju, kjer so že leta 1941 madžarski fašisti ubili narodnega heroja Stefana Kovača-Marka. Nadalje poteka prek Pohorja mimo Osankarice, kjer je padel legendarni pohorski bataljon, in čez Peco, zibelko koroških partizanov. Nato se pot spusti na področje celjskega področja, kjer nas Ljubno, Gornji grad in Menina planina spominjajo na pohod slavne XIV. divizije. Nad Trbovljami se povzpne na Partizanski vrh in že se spusti na področje novomeškega terena, kjer se skoraj vsak kraj ponaša z bogato preteklostjo in junaštvom v NOV — zlasti Bela krajina s Črnomljem, kjer je bilo leta 1943 I. zasedanje SNOS. Po nepreglednih roških gozgovih, v katerih je divjala strahotna roška ofenziva, teče velik del poti, se povzpne na Pugled in že smo v Kočevju in na Grčaricah, kjer so partizani izvojevali svojo slavno zmago nad okupatorjem in domačim belimi izdajalci. Tudi Turjak je vključen v transverzalo, Ilova gora, pa Janče in Urh, kjer stoji danes veličasten spomenik žrtvam belogardističnih

zverih. Postojanka na tej poti je tudi Ljubljana — središče odpora vsega slovenskega ljudstva. Pot nas pelje nato prek Gorenjske v Zelezničke in Dražgoše ter na Soriško planino do Cerknega — močne partizanske postojanke, in v bolnico »Franja«, skozi katero je šlo na stotine partizanskih ranjencev. V Idriji se spominjamo junaške partizanske akcije, ko so borci kljub močni nemški posadki minirali rudnik tako rekoč pred očmi presenečenih okupatorjev. Pot zavije nato spet v nepregledne temine Trnovskega gozda in pelje mimo redkih vasi, ki so bile med NOV brez izjeme vse partizanske. Povzpne se na Nanos in že smo v Postojni, kjer ožgane skale pri vходу v Postojnsko jamo še danes pričajo o neverjetnem podvigu čete partizanov, ki je zažgala veliko skladišče municije v jami. In tako smo na koncu poti — bližamo se 1028 m visokemu Slavniku, kjer je delovala zadnja kurirska postaja in od koder se odpre prekrasen pogled na naše slovensko morje.

Namen transverzale je, da bi vsi tisti, ki bodo po njej hodili, spoznavali zgodovinske dogodke na posameznih delih te poti, zlasti pa, da bi mladina, ki pozna narodnoosvobodilni boj le iz knjig in pripovedovanja, hodeč po poteh oblitih s krvjo, začutila vso veličino in herojstvo našega boja za svobodo.

Celotna pot je markirana z običajnimi planinskimi markacijami, v 88 krajih so posebne stampiljke transverzale, s katerimi udeleženci lahko žigosajo svoja dnevniške transverzale kot dokaz, da so pot resnično prehodili. Poleg dnevnika transverzale je izdan poseben vodič, v katerem so objavljeni podrobni opisi vseh krajev, skozi katere vodi pot; prav tako so opisane tudi turistične privlačnosti in zgodovinski dogodki iz NOV.

Pravico do prejema značk, katere bodo svečano podeljevali vsako leto dvakrat (za praznik vstaje slovenskega ljudstva 22. julija in za praznik dneva republike 29. novembra) ima vsak občan, ki predloži odboru za pokroviteljstvo nad kurirji in vezisti NOV Slovenije pri združenem podjetju za PTT promet v Ljubljani transverzalne dnevnike z odtisnjenimi stampiljkami vseh 88 točk od Gačaninova do Slavnika. Pionirji in mladina do izpolnitvega 18. leta starosti dobi malo transverzalne značke za četrtno prehojene poti.

Maks Burgar

Še enkrat o poroštvo

Na eni od prihodnjih sej občinske skupščine se bodo morali odborniki občinske skupščine spoprijeti s trdim orehom. Kot eno glavnih točk dnevnega reda bo obravnavala poroštvo občinske skupščine Moste-Polje za investicijski kredit obrata Yulon.

Verjetno ne bo pretirano, če zapišemo, da z nobeno tovarno ni bilo toliko problemov, kot prav z Yulonom. Začelo se je že pri investiciji, nadaljuje pa se še sedaj in malo je verjetno, da se o tem problemu ne bo še pisalo.

Za kaj pravzaprav gre? Gradnja Yulona je bila odobrena s potrditvijo investicijskega programa, oz. z odločbo Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije dne 29. junija 1960. Ko sta Jugoslovanska investicijska banka in Splošna gospodarska banka odobrili kredite, so aprila leta 1964 Yulon

začeli graditi. Zaradi znanih ukrepov v zvezi z zaviranjem investicijskih gradenj, je bila oktobra leta 1964 že začeta gradnja ustavljena. Še istega meseca je bil pri bivšem OLO Ljubljana posvetovalni sestanek predstavnikov okraja Ljubljana, bank, Gospodarske zbornice in podjetja, kjer je bila postavljena zahteva za nadaljevanje gradnje. Januarja leta 1965 je SGB sklenila, da se z gradnjo nadaljuje, narkar je bil 4. februarja 1965 odobren dodatni dinarski kredit, za katerega pa je SGB zahtevala poroštveno izjavo občinske skupščine, ker je bil v tistem času okraj Ljubljana pred ukinitvijo. Ta formalni sklep je dal Svet za finance 10. februarja 1965. le-

te; iz njega tudi izvira terjatvena pravica iz poroštva. Gradnja obrata je bila zaključena septembra 1966 in obrat Yulon je začel s poskusno proizvodnjo.

Težave, ki so se pričele z obratovanjem Yulona, so bralcem bolj ali manj znane. Podjetje (Kemična tovarna Mo-

Kreditna banka in hranilnica Ljubljana s svojimi terjatvami iz naslova danih investicijskih kreditov. Za del kreditov (v višini 2.594.900.000 S din pa si je banka izposlovala poroštveno izjavo občinske skupščine Moste-Polje, kar ji tudi omogoča, da za v prisilni poravnavi odpisani znesek (25%

kih vračilnih rokov kredita (5 let) bi bila občina vezana tudi na kratek odplačilni rok za obveznosti iz poroštva (preko 200 milj. S din letno). Izvršni odbor KBH je januarja 1969 zavrnil vlogo in predlagal, naj se ta obveznost poravnava s kreditom, ki naj bi ga odplačevali 17 let s 7% obrestmi, kar pa za občino ni sprejemljivo.

Sodna izterjava poroštvenega kredita, ki bi po gornjih pogojih znašala 100 — 110 milijonov din letno, v sedanji situaciji lahko bremeni le proračunska sredstva občine. Ker skupščina iz proračunskih sredstev že sedaj le s težavo izpolnjuje svoje obveznosti do šolstva, socialnega in otroškega varstva, varstva borcev, komunalnih potreb, gradnje kliničnih bolnišnic itd., bi dodatna bremena bistveno ogrozila družbeni in materialni položaj občine.

Pri vsem tem se postavlja nekoliko vprašanj, ki so po našem mnenju sistemskega značaja in bi jih bilo potrebno po taki poti tudi reševati. Kljub presedanu INIS-a oz. poroštva občinske skupščine Novo mesto je zelo vprašljivo, ali je porok res dolžan sprejeti poroštvo, če vemo, da je v poslovanju Yulona prišlo do težav zaradi cele vrste objektivnih dejavnikov, ki bi jih lahko dali pod skupni imenovalec — ukrepi reforme ali kasnejše spremembe v sistemu.

Drugo vprašanje, ki spravi v zelo neresen položaj institucije poroštva je dejstvo, da je občinska skupščina prav v tistem času, ko je obveznost poroštva prevzemala, prenesla na osnovi priporočila skoraj milijardo sredstev iz svojega družbeno-investicijskega sklada v poslovno banko in tako ostala brez materialne podlage za prevzeta poroštva. Na prvi pogled je videti, da je

začeli graditi. Zaradi znanih ukrepov v zvezi z zaviranjem investicijskih gradenj, je bila oktobra leta 1964 že začeta gradnja ustavljena. Še istega meseca je bil pri bivšem OLO Ljubljana posvetovalni sestanek predstavnikov okraja Ljubljana, bank, Gospodarske zbornice in podjetja, kjer je bila postavljena zahteva za nadaljevanje gradnje. Januarja leta 1965 je SGB sklenila, da se z gradnjo nadaljuje, narkar je bil 4. februarja 1965 odobren dodatni dinarski kredit, za katerega pa je SGB zahtevala poroštveno izjavo občinske skupščine, ker je bil v tistem času okraj Ljubljana pred ukinitvijo. Ta formalni sklep je dal Svet za finance 10. februarja 1965. le-

ste) je zaključilo poslovno leto 1967 z 1.694.464.032 starih dinarjev izgube. Podjetje je izdelalo sanacijski načrt in vložilo zahtevek za sanacijski kredit v višini 2.626.005.700 starih dinarjev. Ta zahtevek, ki ga je občinska skupščina potrdila, je republiški sklad skupnih rezerv 12. aprila 1968 zavrnil in tako onemogočil redno sanacijo podjetja.

Najprimernejši ukrep prisilne uprave, ki jo je uvedla občinska skupščina 6. julija 1968, je bila prisilna poravnava, ki so jo oktobra 1968 sklenili podjetje in upniki, tako da podjetje izplača upnikom 75% njihovih ugotovljenih terjatev v roku 2 let.

Med upniki, ki jih je prizadela prisilna uprava, je tudi

skupne višine kreditov) obremenjeni poroka, t.j. občino.

Kaj to pomeni za občinsko skupščino?

Soglasje k uvedbi prisilne poravnave je občinska skupščina vezala na specifične okoliščine, v katerih je potekala gradnja obrata Yulon. Zato naj po njenem mnenju KBH ne uveljavlja pravic iz tega poroštva. Občinska skupščina je to stališče utemeljevala s tem, da je edini vir sredstev za kritje teh obveznosti proračun občine, ker je bil družbeni investicijski sklad občine, ki je predstavljal materialno osnovo poroštva, v tem času že prenešen na banko. Zaradi krat-

Dopisuj v svoj list

bilo poroštvo bolj formalne narave, sedanje grožnje banke, da bo uveljavljala te pravice, pa malo spominja na zelenišstvo. Sodni postopek bo v vsakem primeru posmeh takratnim odločitvam in sedanjemu sistemu, ker občina »obvez« ne more plačati razen iz proračuna oz. družbenega standarda, ki pa ni tako visok, da bi ga bilo treba zmanjšati.

Gradnja zasebnih hiš v občini Moste-Polje je zelo razgibana. Eni zidajo z gradbenim dovoljenjem, drugi pa kar na črno. Črnograditeljev se vse dotlej ne bomo znebili, dokler bodo cene družbenih stanovanj tako hitro naraščale, kot sedaj naraščajo.

Vilko Sluga

JAVNA SKLADIŠČA ZA SPOMENIK IVANU CANKARJU

V petek 17. X. 1969 je v imenu kolektiva Javnih skladišč direktor Jože Borštnar izročil predsedniku pripravljalnega odbora za postavitev spomenika Ivanu Cankarju, Sergeju Vošnjaku 30.820 dinarjev kot prispevek za izgradnjo spomenika.

To je prvi delovni kolektiv, ki se je odzval tej akciji. Po načrtih odbora naj bi spomenik stal na Trgu revolucije. Na javni razpis za izdelavo spomenika se je javilo osem kriparjev, to je brata Kalin, Boljka, Tršar, Tihec, Černe, Lenassi in Batič.

Številni ljubljanski delovni kolektivi so že obljubili denar, gradbena podjetja pa material tako da predvidevajo, da bo spomenik postavljen najpozneje do 51. obletnice smrti velikega pisatelja, to je do decembra prihodnjega leta.

OBVESTILA

POROKE

20. 9. 1969

Pečnik Martin, Lj. Na peči 19 in Zupančič Stana; Rupnik Ladislav, Lj. Podgrajska 9 b in Zupančič Marija, Lj. Zaloška 333; Zabjek Jožef, Lj. Kriva pot 20 in Ferjančič Tatjana, Lj. Zadobrovska 67; Kustec Veronika, Lj. Jana Husa 52 in Privšek Henrik; Pleško Franc, Besnica 15 in Galeti Ivana Marija, Bizovik 30; Kuzman Petar, Lj. Pokopališka 15 in Pecotič Bosiljka.

26. 9. 1969

Brković Munib, Lj. Litijska cesta (barake) in Hojerova Radana Vlastislava Marie.

27. 9. 1969

Strukelj Jožef, Lj. Vzajemna 11 in Cot Helena; Strukelj Anton Radovan, Lj. Vzajemna 11 in Pleško Lojzka.

4. 10. 1969

Nemec Alojzija, Lj. Na peči 24 in Trček Jožef.

11. 10. 1969

Placer Maksimiljan, Lj. Zaloška 185 in Marolt Alenčica, Lj. Zaloška 185; Kastelic Francišek, Lj. Kavčičeva 40 in Vidmar Terzija, Lj. Poljska pot 12.

UMRLI

Škoda Marija, 10. 9. 1969, Lj. Zaloška 144; Savič Radomir, 21. 8. 1969, Zg. Zadobrova, Zdešarjeva 20; Kukec roj. Mavec Karol, 16. 9. 1969, Lj. Vodmatska 28; Lampič Marija, 11. 9. 1969, Lj. Bizovik 9; Aber Ivana, 16. 9. 1969, Lj. Gozdna pot 3; Jančar Pavel, 16. 9. 1969, Sp. Kašelj 12; Zunec Ivana, 21. 9. 1969, Lj. Pokopališka 1; Souček Ivan, 17. 9. 1969, Lj. Na peči 13; Kresnik Alojzij, 23. 9. 1969, Lj. Bernekarjeva 10; Novak Ivana, 27. 9. 1969, Lj. Partizanska 52; Babnik Alojz, 28. 9. 1969, Vevče 33; Blas Franc, 4. 10. 1969, Lj. Zaloška 1; Bardorfer Milena, 18. 9. 1969, Lj. Okiškega 2; Zavri Jožef, 1. 10. 1969, Vinje 21; Grum Helena, 17. 9. 1969, Studenec 13 a.

Naša SKUPNOST

GLASILO SZDL LJUBLJANA MOSTE-POLJE

Ureja uredniški odbor, glavni in odgovorni urednik Bogdan Šturm. Naslov: Uredništvo in uprava NSK, Ljublj. Ob Ljubljani 42/II. Telefon 315-980 Tek rač. pri NB Ljubljana, občinska konferenca SZDL Ljubljana Moste-Polje. Naša skupnost 501-8-205/1. Celoletna naročnina 3,60 N din, polletna 1,80 N dinarjev, posamezna številka 0,30 N dinarjev. Tisk »Kočevski tisk«, Kočevje. Klišejci ČZP Ljudska pravica, Ljubljana. Poštnina plačana v gotovini. Rokopisov ne vračamo.

Kratke iz Zaloga

Pa še to!

Ni dolgo tega, ko so v Zalogu zaprli novi most (star je točno 3 leta). Na enem koncu so popustili oporniki, tako da se je začel podirati. Ostal je prehod samo za pešce. Toda kljub prometnim znakom, ki jasno kažejo stanje mostu, se je na njem spet začel odvijati promet. Tako zopet čakamo na nove nesreče, ki jih je bilo na račun zaloških mostov že veliko. Sicer so se vse končale bolj ali manj srečno, nova pa morda ne bo taka?!

Športne lige ljubljanskih mladinskih klubov

Mestna konferenca ZMS oziroma mestni center mladinskih klubov je v mesecu oktobru orga-

niziral športno ligo MK ljubljanskega področja, in to v malem nogometu, košarki, namiznem tenisu, šahu in rokometu. Od moških klubov sodelujejo Nove Jarše, Kajuh, Zadobrova, Dolško, Modra zvezda, Sostro, Zalog, Hrušica in Zadvor.

Od teh mladinskih klubov imajo največ možnosti za osvojitve naslova prvaka ljubljanskega področja Kajuh, Dolško in Zalog v namiznem tenisu, Založani pa tudi v nogometu. Vsi so do zdaj uspešno startali v prvih kolih in zabeležili same zmage. Od zmagovalca bo liga zahtevala res vse, saj za to govori že dejstvo, da tekmuje 20 klubov iz vse Ljubljane. Našim klubom seveda želimo največ športne sreče.

50 let nogometnega kluba SLOVAN

Leta 1941 je bil ustanovljen delavski nogometni klub Slovan, ki je obdržal tradicijo delavskega kluba v Mostah skozi vso dolgo in nemirno dobo zadnjih 50 let.

V tem času je klub doživel vzpone in padce, pomembne uspehe in splošno priljubljenost, pa zopet neuspehe. Naključje je nanese, da je po 50 letih svojega delovanja pravzaprav zopet na svojem začetku. Nesebičnim delavcem, ki so še ostali zvesti klubu, je namreč ta obletnica prišla nadvse prav, da z njo označijo nov začetek tega najstarejšega moščanskega (in enega najstarejših slovenskih — le še NK Branik iz Maribora je doslej slavil 50-letnico obstoja) športnega kolektiva. Znani so nam spodsrljaji in dosedanja trnova pot tega kolektiva, čemur je botrovala nalezljiva bolezen jugoslovanskega nogometa. Za razliko od drugih nogometnih klubov je v Slovanu zavel nov veter, ki skuša odpihniti vse, kar je bolnega in škodljivega v nogometu. Kako jim bo to uspelo, še ne vemo, kajti sedaj so na začetku. Zaupamo pa lahko Marjanu Rožancu, Vanetu Avscu in Ludviku Palki, ki so nosilci tega novega vala.

Proslava tega jubileja je potekala nadvse slovesno. Levji delež vse organizacije sta nosila »mož s pipo«, vsem znani Vili Pfundtner, in Marjan Rožanc. Slednji je tudi pripravil in uredil tako vzoren pregled klubove zgodovine, kot jih lahko zasledimo le malo v slovenski športni zgodovinarski dejavnosti. Izdelali so tudi lične značke in zastavice.

Na samo proslavo, ki je bila 18. oktobra popoldne na igrišču na Kodeljevem, so povabili svoje stare rivala, in sicer: veterane bivšega NK Krim in Old Boyse NK Branika iz Maribora. Ne bi mogli narediti bolje, kajti nič bi ne moglo bolj razvneti Moščanov kot ponovni dvoboj nekoč neizprosni nasprotnikov Krima in Slovana. Tudi tokrat je bilo povsem tako kot pred desetletjem: oster boj in končno neodločen rezultat. Ta tekma je bila pravzaprav osrednji dogodek. Poleg tega so proslavili jubilej še mladinci, ki so igrali za pokal Maksa Perca, narodnega heroja nekdanjega trenerja Slovanovih mladincev.

Na večer slavnostnega dne so povabili vse veterane slovenskega nogometa na banket v slavnostne prostore magistrata. Tam so jim razdelili tudi priznanja.

In končno: proslava bo zaključena šele, ko bo zaprta razstava (ki je še vedno odprta) v mladinskem klubu Slovan na Kodeljevem. Lično je urejena, dokaj posrečeno pripravljena in vsem, ki smo zamudili osrednjo proslavo, pove, kaj je pomenil NK Slovan za Moste in kaj bo moral nositi še naprej.

Občinsko prvenstvo osnovnih šol v atletiki

Med šolarji naše občine raste letos zelo nadarjen rod. To so na letošnjem jesenskem prvenstvu pokazali atletični in atletične naših osnovnih šol. Predvsem so se odlikovale 13-letne Janja Močilnikar s časom 8,5 na 60 m in Lili Kržič s časom 8,6 na isti progi, Vlasta Trtnik, Janja Prepeluh in Romana Zupančič z odličnimi časi na 300 m ter leto starejša Dalija Zupan v skoku v daljino. Pravzaprav fantje po kvaliteti niso dosegli deklet in lahko omenimo le dokaj dobre rezultate v teku na 400 m; drugi rezultati so bili poprečni. Se beseda o šolskih ekipah. Prav vse osnovne šole so se za to tekmovalje pripravile načrtno in zato priznanje učiteljem telesne vzgoje.

Rezultati

PIONIRJI:

Tek 60 m: 1. Lesjak (P) 8,2, 2. Kovač (P) 8,2, 3. Doler (KM) 8,4; tek 400 m: 1. Zavodnik (JM) 60,3, 2. Mejač (P) 62,0, 3. Javornik N.

(KM) 63,2; skok v višino: 1. Kadunc (S) 145 cm, 2. Strgar (JM) 140, 3. Bročič (VP) 140; skok v daljino: 1. Fekonja (KM) 4,73 m, 2. Pavčič (VP) 4,73, 3. Rozman (P) 4,60; met kroglice: 1. Kavčič (KM) 9,88 m, 2. Petrič (P) 9,62, 3. Primožič (VP) 9,58; štafeta: 1. osn. šola Polje 31,5 sek, 2. osn. šola Kette-Murn 32,4, 3. osn. šola Jože Moškrič 34,8.

Ekipno je v vodstvu osnovna šola Polje.

PIONIRKE:

Tek 60 m: 1. Močilnikar (P) 8,5 sek, 2. Kržič (KM) 8,6, 3. Leder (KM) 8,8; tek 300 m: 1. Trtnik (VP) 47,9 sek, 3. Zupančič (P) 49,5; skok v višino: 1. Müller (VP) 120 cm 2. Kastelec (P) 3,81, 3. Urekar (VP) 3,78; met kroglice: 1. Skerjanc (VP) 8,77, 2. Calešnik (KM) 8,59, 3. Predalič (P) 8,42; štafeta 4 × 60 m: 1. Kette-Murn, 35,2, 2. Polje 35,3, 3. V. Pregarc 36,6.

Ekipno je v vodstvu osnovna šola Kette-Murn.

Občinsko prvenstvo osnovnih šol v rokometu

V letošnjem letu bodo za spremembo tekmovali šolarji — rokometiški naših osnovnih šol na 4 turnirjih, kjer bodo igrali vsak z vsakim. Prvi tak turnir je bil v oktobru za pionirje pri osnovni šoli Polje, za pionirke pa pri osnovni šoli Sostro. Med pionirji je na prvem turnirju zmagal lanski zmagovalac osnovne šole Vide Pregarc, ki je oddala le eno točko, in sicer presentljivo drugimi tekmovalcem šole Jože Moškrič. Igralci osn. šole Kette-Murn so bili tretji, domačini četrti in Sostreanci peti. To je sicer vrstni red, po prikazani igri pa med ekipami skorajda ni bilo razlik in bi se lahko zvrstile tudi drugače.

V Sostrem je bilo stanje drugačno. Nadvse presenetljivo in premočno so zmagale igralke iz Polja, ki so bile razred zase, druge 3 ekipe pa so bile dokaj izenačene, saj so bili medsebojni izidi zelo tesni. Prva je bila torej ekipa iz Polja, druga so bila dekleta osnovne šole Kette-Murn, tretje os. šola Vide Pregarc in četrte domačinke.

KROS

Prvič je bilo letos v naši občini organizirano šolsko prvenstvo v krosu, čeprav si je to popularni čika Gusti, bivši trener Slovanovih atletov, prizadeval že pred časom. Kros je izredno uspel, k čemer je pripomoglo res krasno vreme in z jesenskimi drevmi obrobene trate za Urhom. Navdušeni niso bil le učitelji, ampak tudi mladi tekmovalci. Mnogi, ki so se pripeljali z avtobusi, so jo domov v Ljubljano in Polje mahnali kar peš. Udeležba mladih tekmovalcev in tekmovalk je bila odlična, prav tako kvaliteta vseh nastopajočih, med katerimi je treba omeniti domačine iz Sostrega, ki so se to pot nadvse odrezali. Zelo lepe tekmovalne proge sta pripravila učitelja telesne vzgoje Ciril Hribar in Aco Močnik, pri izvedbi tekmovanja pa so sodelovali učitelji telesne vzgoje vseh šol.

Rezultati:

mlajši pionirji:

1. Bogdan Mulej (VP), 2. Janez Cimerman (P), 3. Marko Kopač (S), 4. Marko Cernič (KM), 5. Milan Jager (S) in 6. Savo Ristič (KM);

mlajše pionirke:

1. Valčič Tomažin (KM), 2. Darinka Ribič (P), 3. Olga Kamenšek (VP), 4. Irena Hočevar (KM), 5. Irena Fekonja (S), 6. Mojca Jeršin (KM);

starejši pionirji:

1. Janko Zavodnik (JM), 2. Dušan Štebih (VP), 3. Franc Mejač (P), 4. Franc Brajer (KM), 5. Tohe Klenovšek (VP), 6. Vinko Selan (S);

starejše pionirke:

1. Vlasta Trtnik (VP), 2. Janja Prepeluh (P), 3. Irena Rožič (VP), 4. Lidija Mežnar (KM), 5. Dalija Zupan (VP), 6. Joža Müller (VP).

Sodelovalo je skoraj 200 tekmovalcev z vseh petih osnovnih šol.

Na jesenskem občinskem prvenstvu osnovnih šol v atletiki so bili doseženi zadovoljivi rezultati. Posnetek prikazuje tek pionirjev

Telesna kultura pred občinsko skupščino

Medtem ko so vse druge ljubljanske občine napravile na tem področju ogromen skok, ko so se zavzele, da bi imela vsaka šola svojo telovadnico (mnoge imajo celo po 2 in še svoj šolski pokriti bazen), je pri nas ostalo še vse po starem: obstajajo le načrti in obljube za gradnjo v prihodnosti. V tem je ostalo vse po starem tudi po tej seji skupščine, čeprav so pripravljavec gradiva — občinska zveza za telesno kulturo — ter večina odbornikov, ki so razpravljali, postavili zahtevo po takojšnjem začetku gradnje telovadnic. Predsednik občinske zveze je to argumentiral s podatki: v naši občini je desetkrat premalo pokritih športnih prostorov, kot jih predpisujejo jugoslovanski normativi. 0,062 m² pokritega prostora za te-

lesno vadbo pripada vsakemu občanu naše občine.

Najbolj konkreten pri nakazovanju tega problema je bil znani košarkar inž. Slana. Opozoril je, da so občani na veliko zborih volivcev v občini zahtevali gradnjo telovadnic. Inž. Slana se je strinjal s prvotnim načrtom za plavalni bazen na Kodeljevem, ki je zahteval 250 starih milijonov din. Toda sedaj je predračunska vsota narasla na 600 starih milijonov, znano pa je, da je kompleks bazenov s filtrirnimi napravami vred pri Sternu na Ježici (dograjen letos) stal le 196 starih milijonov. Dejal je, da bo razlika med načrtom in sedanjo vsoto nujno šla na račun telesne vzgoje, še posebej na račun gradnje telovadnic. Enakega mnenja je bil tudi odbornik Keber, ki je povedal, da bi bilo moč s solid-

nim delom narediti telovadnico za 150 starih, morda največ 200 milijonov. Predsednik občinske skupščine Polde Maček je povedal, da se graditelji zavedajo tega in zato občina zavzeto išče turistično ali gostinsko organizacijo, ki bi ji zastoj odstopili že začeta dela pri izgradnji bazena. Tako sta tudi plavalne bazene pri Sternu financirala turizem in gostinstvo in ne šport. Če bo to uspelo — nekaj interesov pa je —, odpadejo vsi nadaljnji izdatki za gradnjo bazena s strani občinskih skladov in bomo lahko takoj pričeli z gradnjo telovadnic. Taka rešitev je verjetno res najboljša.

Kot pripravljeno gradivo, tako so tudi vsi diskutanti največ časa povsoteli prav skrbi za nove telovadnice. Odborniki Pirkmaier, Novak, Hribar in še nekateri so tudi postavili zahtevek, naj

se nameni v prihodnje več sredstev za strokovne delavce, za delovanje društev in občinske zveze za telesno kulturo. V ta namen bi se moral zvišati predračun, ki pravzaprav še zdaleč ni sorazmeren dosedanjim sredstvom, katere je vsakoletno odobrila občinska skupščina. Skoraj polovico sredstev iz proračuna že sedaj porabijo za vzdrževanje objektov, vsako leto pa se to še nesorazmerno večja. Zato naj bi vzdrževanje objektov financirali na drugi način, je predlagal odbornik Tone Novak.

Razprava je bila včasih tudi dokaj ostra, a pokazala je živo prizadetost odbornikov za te probleme, telesnokulturni delavci pa pričakujejo, da bo razumevanje odbornikov pomenilo tudi razumevanje občinske skupščine za pomebnost telesne kulture.

Tudi Socialistična zveza o telesni kulturi

Kmalu po seji občinske skupščine je o problemih telesne kulture v naši občini razpravljala tudi komisija za vključevanje mladine v družbenopolitično dejavnost pri občinski konferenci SZDL. Gradivo za razpravo je pripravila občinska zveza za telesno kulturo in predloge, ki jih je predlagal so člani komisije sprejeli z vso resnostjo. Še več, poudarili so potrebno, da bi se člani delavskih svetov in pa predvsem komunisti še mnogo bolj zavedali pomembnosti telesnokulturnega delovanja mladine. To je preventiva za zmanj-

ševanje delikventnosti med mladino, je dejal direktor moščanskega zavoda za socialno delo tovariš Lozinšek. Komisija je sprejela vse predloge ObZTK in jih celo razširila. SZDL bo prevzela iniciativo s temi sklepi seznaniti delavske svete vseh delovnih or-

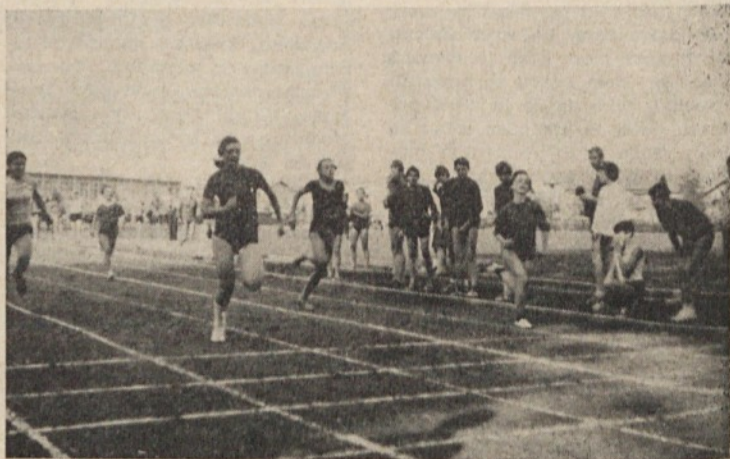
ganizacij v občini, pa tudi vse četrtne komiteje ZK. Poleg sklepov, ki so bili predloženi gradivu, je komisija ugotovila, da je potrebno začeti z akcijo za zidavo šolskih telovadnic mnogo prej, kot to namerava občinska skupščina.

Smučarji skakalci

Začetek nove smučarske sezone se naglo bliža. Tega se zavedajo tudi zaloški skakalci, ki s svojim trenerjem Ferležem že vse poletje pripravljajo in urejajo ska-

kalnico. Rekord na njej je zdaj 40 m, to zimo pa je pričakovati skok okoli 50 m, ker je vsa skakalnica prenovljena.

Vilko Sluga

Občinsko prvenstvo osnovnih šol v atletiki: pionirke na cilju